

Ikt. sz.: NOB-40/48-2/2016.

NOB-13/2016. sz. ülés
(NOB-50/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2016. október 4-én, kedden, 10 óra 06 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében (földszint 1.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/10984. számú beszámoló (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)</i>	5
<i>Potápi Árpád János tájékoztatója</i>	5
<i>Dr. Lélfai Koppány tájékoztatója</i>	9
<i>Kérdések, vélemények</i>	9
<i>Potápi Árpád János válasza</i>	22
<i>Dr. Lélfai Koppány válasza</i>	27
<i>Határozathozatal</i>	31
<i>Egyebek</i>	31
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. A Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló (B/10984. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Pánczél Károly (Fidesz), a bizottság elnöke

Szabolcs Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szászfalvi László (KDNP), a bizottság alelnöke
Bóna Zoltán (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Sneider Tamás (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)
Kiss László (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dunai Mónika (Fidesz) Szászfalvi Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Potápi Árpád János államtitkár (Miniszterelnökség)
Dr. Lélfai Koppány vezérigazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.)

Meghívott

Mihály Erzsébet igazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok. Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottsági ülésünkön megjelenteket. Tisztelettel köszöntöm Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár urat, dr. Lélfai Koppány urat, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. vezérigazgatóját és Mihály Erzsébetet, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásfinanszírozási igazgatóját. Köszönöm szépen, hogy a beszámolóhoz a meghívásunkat elfogadták. *(Szávay István megérkezik.)*

Tisztelettel köszöntöm bizottságunk új tagját, Sneider Tamás képviselőtársunkat a Jobbik képviseletében, a bizottságunk új tagja, egyébként pedig az Országgyűlés alelnöke. Sok sikert kívánok, és jó munkát kívánunk a bizottságban! Üdvözöljük.

Megállapítom, hogy a bizottságunk határozatképes. Nyolc taggal vagyunk jelen és Dunai Mónikát Szászfalvi László alelnök úr helyettesíti.

Kérdezem a bizottságot, hogy a kiküldött napirendet elfogadja-e. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egybehangzó igennel, 9 szavazattal a kiküldött napirendet elfogadta.

A Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/10984. számú beszámoló (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)

Első napirendi pontunk a Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló, amelyet B/10984. számon jegyzünk. A beszámoló megvitatása a határozati házszabály 85. § (2) bekezdése alapján történik. Megvitatjuk a beszámolót és lehetőség szerint határozatot hozunk. Tájékoztatom a bizottságot a napirenddel kapcsolatban, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes 2016. június 2-án nyújtotta be a beszámolót és az Országgyűlés a házbizottság szeptember 6-án kelt javaslatára szeptember 12-én felkérte a kijelölt bizottságunkat, a Nemzeti összetartozás bizottságát a beszámolóról történő határozathozatalra. Tisztelettel kérem az előterjesztő nevében megjelent államtitkár urat, hogy ismertesse a beszámolót. Államtitkár úr, öné a szó!

Potápi Árpád János tájékoztatója

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Sok szeretettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen és köszöntöm azokat is, akik a munkánkat segítik. Csak kiegészíteni kívánom a beszámolót, hiszen azt mindenki írásban kézhez kaphatta és a kiegészítések alapvetően a nagyberuházásokra vonatkoznak, amelyeket az elmúlt években, illetve 2015-ben bonyolított le a Bethlen Gábor Alap, illetve a Nemzetpolitikai Államtitkárság.

2015-ben a nemzetpolitikai államtitkárságnak és a Bethlen Gábor Alapnak összesen 22 milliárd 250 millió forint állt rendelkezésére. Ez az összeg egyébként 2016-ban már 27,6 milliárd forint volt, illetve lesz. Lehetséges, hogy ez még növekedni fog az év során, ha egy-egy olyan beruházáshoz kell segítséget nyújtanunk, amely előre nem szerepelt a költségvetési törvényben. Örömmel jelenthetem azt, hogy

ez az összeg várhatóan a következő évben is növekedni fog, illetve azon a szinten került betervezésre és fogadta el a parlament, amely az idei szám is volt. Ez 27,6 milliárd forint. Hogy mennyi a növekedés, azt csak azzal érzékeltetném, hogy 2012-ben 17,8 milliárd forintról beszélhettünk, tehát ez egy jelentős növekedés. Kevés államtitkárság tudja azt elmondani, hogy az elmúlt időszakban a költségvetése ily módon növekedett meg. Örülünk annak, hogy a költségvetési törvénybe már bekerültek azok az összegek, amelyeket az elmúlt években a kormány jóváhagyásával év közben kaptunk meg, ezek az úgynevezett RKI-k, rendkívüli kormányzati intézkedéseknek köszönhető támogatások.

Erdélyben többek között az Alapból biztosítottuk a Sapientia Alapítványon keresztül a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a Partiumi Keresztény Egyetem működését és fejlesztését. Ez összesen 6,4 milliárd forintba került, illetve annyit fordítottunk erre. Több mint 5 milliárd forinttal támogattuk az erdélyi magyar egyházakat, amelynek nagy részéből fejlesztéseket valósítottak meg. 609 millió forint támogatást nyújtottunk a Téka Alapítványnak, amelynek segítségével felépült a Mezőség első magyar nyelvű gimnáziuma, a Kemény Zsigmond Mezőségi Szórványoktatási Központ.

Kiemelt, csaknem 173 millió forintos támogatást nyújtottunk a választói és a nagysármási szórványkollégiumok működését biztosító Kallós Zoltán Alapítványnak, 460 millió forintot fordítottunk az orvosi szolgálati lakások kialakítására Sepsiszentgyörgyön, Szatmárnémetiben, Csíkszeredában és Gyergyószentmiklóson, amely segítségével biztosítjuk a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen végzett orvosok helyben maradását. Másfél milliárd forinttal támogattuk a Székelyföldi Labdarúgó Akadémiát működtető Futball Klub Csíkszeredát, ennek az összegnek a segítségével épült fel az akadémia kollégiuma Csíkszeredában, illetve két műfüves pálya Csíkszeredában és Székelyudvarhelyen. 613 millió forinttal támogattuk a Székelyföldi Jégkorong Akadémia működési és fejlesztési költségeit.

A Felvidéken szintén egy nagy beruházáshoz, a szepsi iskolaközpont építéséhez járultunk hozzá 860 millió forinttal, évről évre húzódott ez a beruházás, illetve félretett pénzek voltak erre, de a tavalyi évben utaltuk ki. Sajnos az építkezések az iskolánál még nem kezdődtek el. Viszont a telek már rendelkezésükre áll. A kialakult új önkormányzattal, illetve polgármesterrel vannak viták, és ezért nem tudják az építkezést elkezdeni.

A Vajdaságban a Bethlen Gábor Alapból 100 millió forinttal támogatjuk a falu-, tanya- és peremkerületi gondnoki rendszert. 285 millió forintot fordítottunk a szabadkai Szent Teréz Bazilika felújítására. A muzslyai Emmausz Kollégium számára 120 millió forintot ítél meg a bizottság, amelyből megújulhat a kollégium épülete, valamint befejeződhetnek a tornaterem építési munkálatai.

Kárpátalján a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola működésére és infrastrukturális fejlesztésére 2 milliárd 870 millió forintot fordítottunk. A magyar kormány a kárpátaljai magyar szervezetek és intézmények támogatásán túl 2015-ben az ukrainai eseményekre reagálva több olyan támogatásról döntött, amelyek a kárpátaljai magyarság létfeltételeinek biztosítását, szülőföldön való megmaradását kívánták elősegíteni. Ezeknek a támogatásoknak a folyósítása is a Bethlen Gábor Alapon keresztül történt. Összesen 799 millió forintot fordítottunk ezekre a célokra. Ebből az összegből támogattuk a kárpátaljai magyar pedagógusokat és tanárokat - a kettő között nem tudom mi a különbség, ezt a szövegírótól majd megkérdezem. Az egyik szereti a gyerekeket állítólag. *(Derültség.)* Külön pályázat keretében a művészeti iskolák oktatóit a magyar, illetve szórványgyülekezetben szolgálatot teljesítő papokat, lelkészeket és a hitoktatókat, valamint a magyar nyelven szolgáltatást biztosító szakképzett egészségügyi dolgozókat.

Gyermekétkeztetési programunk keretében csaknem négyezer óvodás korú gyermek számára biztosítottunk ingyenes étkezést. Ezeket a programokat az idei évben is folytatjuk, csaknem egymilliárd forint áll ezen célokra rendelkezésünkre.

Az elmúlt években folyamatosan emelkedő források segítségével sikerült biztosítanunk a már elindult támogatási programok folytatását, illetve új programokat is indítottunk. Az Alapkezelő 2015-ben is meghirdette a „Szülőföldön magyarul” programot, amelynek keretén belül a 2014-15-ös tanévben összesen 242 501 diák számára nyújtott oktatási-nevelési, valamint tankönyv- és taneszköz-támogatást 4 milliárd 170 millió forintból, valamint 5,7 millió forint támogatásban részesített 2024 hallgatót. Elnök úrral tegnap is beszéltünk arról, hogy lehet, hogy el kellene felejteni ezt a támogatást, hiszen olyan kicsi összeg, hogy szerintem már többbe kerül ennek a könyvelési költsége meg azoknak a bére, akik ezzel foglalkoznak, és lehet, hogy vagy az oktatási-nevelési támogatáshoz vagy pedig kollégiumfejlesztéshez, -felújításhoz kellene ezt az összeget hozzátenni.

A „Magyar kultúráért és oktatásért” pályázati felhívással rendelkezésre álló keretösszeg a tavalyi évben 800 millió forint volt, ebből 600 millió forint központi felhívás, 200 millió forint pedig regionális pályázati felhívás keretében került meghirdetésre Erdély, Felvidék, Vajdaság, Kárpátalja vonatkozásában. Az idén ezt a keretet tovább emeltük, és ez egymilliárd forint volt az idei évben, mégpedig úgy, hogy a 600 millió forint maradt a központi keret és 400 millió forint pedig a regionális keret, amely így került meghirdetésre.

Folytatni tudtuk a Nemzetpolitikai Államtitkárság 2012-ben megkezdett tematikus éveit. 2015-ben a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. közreműködésével a „2015 a külhoni magyar szakképzés éve” programot bonyolítottuk le. Erre a programra pedig 500 millió forint állt rendelkezésünkre, de úgy tudom, hogy a BGA-nak 345,3 millió forintot adtunk át, amely rajtuk keresztül ment ki, és itt fejlesztéseket valósítottunk meg különböző erdélyi, felvidéki, vajdasági, kárpátaljai, horvátországi és muravidéki intézményekben. Összesen 36 felszerelt tangazdaság és tanműhely létrejöttét támogattuk ebből az összegből. 500 millió forinttal egyébként támogatjuk ezt a programot az idei évben is, tehát a szakképzési fejlesztési programokat. Valószínűleg az idei évben ezt a támogatást kicsit kinyitjuk, és több intézmény fér bele. 2017-ben is hasonló összeget próbálunk elkülöníteni a költségvetésünkben a szakképzésre, de ott valószínű, hogy a támogatáspolitiká megváltozik, és ott kiemelt szakképzési központokat fogunk támogatni. Nyilván csak olyat, amely már eddig is kapott támogatást, és amelyben a minőségi oktatást tudjuk előtérbe helyezni. Tehát valószínű, hogy regionális szakképzési központokat fogunk létrehozni, illetve kialakítani mindegyik régióban, és oda fog menni a támogatás nagy része.

Egy új programot indítottunk be a tavalyi évben, egy nagyon sikeres programot, ez a testvértelepülési program, nyilván azért, hogy ösztönözzük a testvértelepülések, városok kapcsolatépítését, -rendszerét. Ennek keretében egyébként több testvértelepülési szerződést írtak alá, de nyilván olyanokat is támogattunk, amelyek már régóta baráti viszonyban vannak. Szeretném elmondani, hogy ezáltal a Kárpát-medencei települések kapcsolatrendszerét kibővítettük, hiszen ezen alkalmakkor nemcsak a magyar-magyar kapcsolatok, illetve testvértelepülések találkoznak általában, hanem német, francia és egyéb európai testvértelepülések, így erdélyi, felvidéki és egyéb településeknek segítünk abban, hogy ebbe a kapcsolatrendszerbe is beépüljenek. Örömmel látom, hogy az oktatási, kulturális és egyéb más szempontok mellett egyre inkább megjelenik a gazdaság és a helyi gazdaságok támogatása. Legutóbb is, két héttel ezelőtt egy ilyen testvértelepülési találkozó, illetve helyi termékek bemutatóján vehettem részt Erdélyben. Ott is bevonták az összes ilyen. 2015-ben egyébként százmillió forintból bonyolítottuk le a

pályázatot, 500 ezer és 2,5 millió forint közötti összegekre pályázhattak a gesztortelepülések. A gesztortelepülések tavaly is és idén is, úgy tudom, a magyarországi önkormányzatok voltak, mert könnyebb volt így az elszámolás. Idén ezt a keretet 150 millió forintra bővítettük. Tavaly 151 magyar település 168 testvértelepüléssel bonyolított le programot. Idén 189 magyarországi 274 külföldi településsel együtt valósított meg programot.

Idén, bár a beszámoló nem erre az évre vonatkozik, de szeretném elmondani, 50 millió forinttal pályázatot írtunk ki a Kárpát-medencében tevékenykedő, valamint a diaszpórában működő külföldi magyar ifjúsági civil szervezetek támogatására. Itt egy-egy szervezet 600 ezer forinttól 2 millió forintig tudott nyerni összegeket. A felhívásra 291 pályázat érkezett be és ezekből a pályázatokból 88 szervezetnek tudtunk támogatást adni. A korábbi évekhez hasonlóan az alapkezelő a Miniszterelnökség nemzetpolitikai államtitkárságával és a Budapesti Ügyvédi Kamarával együttműködve 2015-ben és '16-ban is meghirdette a dr. Szász Pál tanulmányi ösztöndíjat 25, a szülőföldjén felsőoktatási jogászképzésben résztvevő nappali tagozatos külföldi magyar hallgató számára. Az ösztöndíj összege változatlanul évi 600 ezer forint volt.

Nem a Bethlen Gábor Alapból finanszíroztuk, de mindenképpen szeretném megemlíteni, hogy a kormány támogatásával megkezdődött a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési tervek megvalósítása is. 2015-ben 50 milliárd forintból a Vajdaságban indult el a támogatás, idén pedig 32 milliárd forintból Kárpátalján kezdődött meg a fejlesztés. Mindkét programban meghatározó szerepet kapnak a vissza nem térítendő támogatások mellett azok a vállalkozói hitelek, amelyekkel a kormány a külföldi magyar vállalkozókat és vállalkozásokat, a szomszédos országok magyar gazdaságának hajtómotorjait akarja megerősíteni. Örömmel látjuk, hogy ez a munka nem állt meg, nemsokára megkezdődhet a Muravidék és a horvátországi magyar közösségek által kidolgozott gazdaságfejlesztési tervek megvalósítása is. Mindkét nagyobb programnál, tehát az 50 milliárd forintnál és a 32 milliárd forintnál is több évre szét húzott támogatásról van szó, és ahogy mondtam, nemcsak vissza nem térítendő támogatások, hanem hiteltámogatások, kedvezményes hitelek is vannak ebben.

Nyugodtan mondhatom, hogy az elmúlt időszakban nagy befektetések, illetve fejlesztések indultak el és valósultak már meg, hiszen ezek közül többet sikerült már átadnunk, illetve ebben az évben újabbak sorakoztak ehhez fel. Örülök annak, hogy az elmúlt esztendőknél a Bethlen Gábor Alapon keresztül és a Zrt.-vel nyilván közösen együttműködve meg tudtuk erősíteni a Kárpát-medencei magyar oktatási, kulturális, szociális szférát, illetve nyugodtan mondhatjuk azt, hogy talán hozzájárultunk ahhoz a kapcsolatrendszerünkön keresztül, hogy a magyar politikai rendszer az elmúlt választásokból megerősödve került ki. A magyarság mindenhol politikai tényező a Kárpát-medencében. Azt gondolom, hogy ez a következő években is célunk kell hogy legyen.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, a kiegészítéseket meghallgatták, és szeretném kérni a bizottságot, hogy a beszámolót fogadják el. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem, hogy ebben a szakaszban vezérigazgató úr vagy igazgató asszony kíván-e még kiegészítés tenni a beszámolóhoz. *(Dr. Lélfi Koppány jelentkezik.)* Vezérigazgató úr!

Dr. Lélfa Koppány tájékoztatója

DR. LÉLFAI KOPPÁNY vezérigazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Néhány apróbb kiegészítést tennék. Alapvetően olyasmiről beszélnek, ami a Bethlen Gábor Alapkezelőt érinti, a Bethlen Gábor Alapnak az alapkezelővel kapcsolatos működését.

Azt látni kell, hogy a költségvetési törvény bevételi szinten 11,4 milliárd forintot, míg kiadási szinten 11,8 milliárd forintot irányzott elő. Most már a költségvetési törvény lehetővé tette, hogy 400 millió forintos hiánnyal tervezzük meg a tavalyi évet. Ez természetesen nem azt jelentette, hogy többet költhettünk, mint amennyi pénzünk volt, hiszen a pénzforgalmi szemlélet okán a korábbi évek maradványainak felhasználását tette így lehetővé az Országgyűlés. Időközben meg is növekedett ez az összeg, tehát a korábbi évek maradványának felhasználására a Nemzetgazdasági Minisztérium hozzájárulásával kerülhetett sor.

Az Alapkezelő működési költsége ezen előirányzat tekintetében 810 millió forint volt eredetileg, ami 6,9 százalékos nagyságrend az alap előirányzataihoz képest. A lehetőség 10 százalékot ír elő, tehát már a költségvetési törvény elfogadásával, azt gondolom, elég redukált összeget tervezhetett az Alapkezelő. Államtitkár úr is említette, hogy jelentékeny összegben növekedtek az alap előirányzatai a kormány egyedi döntései alapján, a kormányhatározatokkal, a Bethlen Gábor Alap részére megnyitott új előirányzatokkal, valamint az államtitkárság részéről átvett forrásokkal. Ezzel összhangban körülbelül 85 százalékkal növekedett meg az alap előirányzata, tehát a kezdeti 11,8 milliárd forintról a kiadási előirányzatunk 21,8 milliárd forintra változott. Örömteli, hogy némiképp növekedett az Alapkezelő működésiköltség-hányada, 810 millió forintról 899 millió forintra ment fel, tehát körülbelül 900 millió forintra. De a kezdeti 6,9 százalékos arány ennél fogva le is csökkent 4,1 százalékra, van, aki szerint még ez is túl magas. De azt gondolom, hogy a realitások talaján mozogva ez a nagyságrend az, ami a feszített működés mellett is lehetővé tette azt a biztonságos ügykezelést, ami általános elvárás az alapkezelővel szemben.

Az alapkezelő létszáma 75 fő, ennyien látják el ezt a tevékenységet. Hogy érzékeltessem, milyen típusú költségeink vannak: 89-90 millió forintot költöttünk csak bankköltségre, aminek a nagy része egyébként tranzakciós illeték, illetve közvetlen bankköltség. Tehát azt gondolom, hogy ez a nagyságrend érzékelteti, milyen költségekkel is szembesülünk, ha önmagában ez a 10 százalék, tehát a működésiköltség-hányadunk 10 százaléka csak bankköltség. A 75 fő munkabére, illetve a kiadásai körülbelül 400 millió forintot tettek ki, ez volt a legjelentékenyebb kiadási összeg az alapkezelő működési költségeiben. De fordítottunk még az alapkezelő tulajdonában álló Szentháromság téri ingatlan üzemeltetésére, felújítására és lehetőség szerinti karbantartására is ésszerű összegeket. Az elmúlt évben ez 60 millió forintos nagyságrendet tett ki.

Köszönöm szépen, ennyiben szerettem volna kiegészíteni. A kérdések előtt szívesen állunk rendelkezésre Mihály Erzsébet kolléganőmmel.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató úr. Kérdések, vélemények. *(Jelzésre:)* Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlöm államtitkár urat, vezérigazgató urat, igazgató asszonyt. Köszönöm a beszámolót. Gyorsan az elején két alapvetéssel szeretném kezdeni, és ezt elsősorban képviselőtársaimnak mondom, nem önöknek, ceterum censeo továbbra is elfogadhatatlannak tartjuk, hogy önök az egész Bethlen Gábor Alap és számos

hasonló állami szerv, illetve támogatáskezelő beszámolóinak a közvélemény kisebb nyilvánossága előtt való tárgyalása érdekében bizottsági szintekre számúzták ezeket a beszámolókat ahelyett, hogy a parlamenti plénumon nagyobb nyilvánosság előtt tudnánk ezekről a kérdésekről vitatkozni. Sajnálom, hogy fideszes képviselőtársaim is ezt egyébként támogatták.

A múlt héten kaptunk értesítést arról, hogy ma fogjuk ezt az ügyet tárgyalni. Az elején szeretném megköszönni vezérigazgató úrnak és igazgató asszonynak, hogy egy rövid határidőn belül fogadtak, illetve egy-két kérdésemre válaszoltak, illetve rendelkezésemre bocsátottak néhány anyagot a múlt hét folyamán a beszámolóval kapcsolatban, noha ezt meglehetősen gyorsan kértem, és tényleg nagyon segítőkészen rendelkezésemre álltak, ezt mindenképpen szeretném megköszönni. Ahogy szoktam mindig, egy-két pozitív dolgot hadd emeljek ki, aztán majd utána jövök a kérdéseimmel.

A Magyarország Házáról nem ejtett szót beszámolójában államtitkár úr. Én nagyon jónak tartom, az ott zajló munkát, meg azokat a kiállításokat, amik ott vannak, de talán egy kicsit jobban kellene promóznia, mert elég alacsony a látogatók száma ahhoz képest, hogy milyen kiváló kiállítások vannak ott, mint ahogy a BGA ifjúsági keretét, amit öt éven keresztül minden bizottsági ülésen felhoztam, nagyon örülök neki, hogy ez megvalósult. Ezt azért majd még át fogom nyálazni, bízom benne, hogy azért elsősorban nem a pártpolitikai szempontok döntöttek a pályázatok elbírálásánál. Ugyanez vonatkozik a külhoni szakképzés évére, a Mikes-, a Kőrösi-, a Petőfi-programokra és a Szász Pál ösztöndíjra. Úgy gondolom, hogy ezek kiváló és folytatásra méltó kezdeményezések.

Annyi megjegyzésem van, hogy a Szász Pál ösztöndíj kapcsán egyetlenegy kárpátaljai ösztöndíjas van. Ennek mi az oka? Talán erre egy kicsit jobban rá kellene feküdni. Kárpátalján egyébként is körülbelül öt jogász van, aki magyarul beszél az egész régióban. Nem is tudom, hogy hol lehet itt a hiba, de mindenesetre ez az egy fő, azt hiszem, azért nagyon kevés.

Erszébet-tábor programjai. Ezek jó és fontos programok, ezt korábban mi is üdvözlöttük, megteszem most is. Bár hozzáteszem, hogy jó lenne, ha nem lengené be ennek az egész tábornak és a táborszervezésnek a programját annak a gyanúja, hogy fideszes képviselők, gondolok itt konkrétan Soltész Miklósról és L. Simon Lászlóra, hogy hozzájuk köthető cégek is közvetlenül hasznot húznak ebből a programból. Ha nem lenne ez a gyanú, akkor talán még jobban tudnánk örülni ennek a kezdeményezésnek.

Működési költséggel kapcsolatban csalódást kell okoznak, vezérigazgató úr, felírtam ide magamnak, hogy ez most már egy egészen elfogadható arány a korábbiakhoz képest, úgyhogy ebben így különösebben nem kívánok kritikát gyakorolni. Azt hiszem, hogy ez most már tényleg egy elfogadható szám. Tekintve azt, hogy mennyivel növekedtek meg a feladatok, és ehhez képest csak minimálisan ugrottak meg a költségek.

A nemzetpolitikai támogatási rendszerről általánosságban is először az átláthatóság. Elképesztő káosz van, államtitkár úr, és sajnos élek a gyanúval, hogy önök nem minden szándék nélkül működtetik úgy a Bethlen Gábor Alap honlapját, ahogy. Annak ellenére egyébként, hogy 2015 februárjában a vezérigazgató úr ígéretet tett azzal kapcsolatban, hogy átláthatóvá teszik a honlapot. „Igyekszünk végre, hogy átláthatóbbá tegyük ezt a honlapot, nem akarok én rejtegetni semmit.” - ezt mondta akkor vezérigazgató úr. Semmi nem történt a honlappal kapcsolatban, erről azért szeretném önöket tájékoztatni. Az egyedi támogatási kérelmekkel van a legnagyobb probléma. Ez közel ötmilliárd forint. Ezek teljesen el vannak dugva, egyáltalán nem kereshetőek, ha valaki szeretné megtudni, hogy önök mely szervezetnek mennyi pénzt

adtak határon túl, azt megtalálni nem lehet, ráadásul nem lehet összehasonlítani az egyedi támogatásokkal.

Nem keveset dolgoztunk rajta, körülbelül 16-17 óra munkánk volt munkatársaimmal, de megcsináltuk, hogy levadásztuk a 136 egyedi bizottsági döntést, és az összes szervezetet, amely körülbelül 85 Excel-táblán volt fölvezetve, azt szépen bepötyögtük egy gépbe és kereshetővé tettük. Ezt csak azért mondom, mert ha mi 16-17 óra alatt meg tudtuk csinálni, akkor talán az önök munkatársai is ezt meg tudták volna tenni, ha erre valóban szándék lenne. Úgyhogy a legnagyobb tisztelettel, ugyanakkor határozottsággal szeretném önöktől kérni, hogy ez ügyben tegyenek valamit, mert ez elképesztő, és igenis felveti a szándékosság gyanúját, hogy a pályázatok nem kereshetőek, és nem lehet tudni, hogy mely szervezetnek mennyi pénzt adtak.

A másik konkrét kifogásom ezzel kapcsolatban önmagában az egyedi támogatások nagy aránya. 800 millió forintot osztanak ki nyílt pályázaton, és ennek körülbelül 15-20-szorosát különböző más meghívásos vagy egyéb pályázatokban, illetve konkrétan az egyedi kérelmek alapján zajló pályázatokra most 4,983 milliárd forint volt így a tavalyi évben, ha jól számoltuk. Ezzel kapcsolatban nem világos a követelményrendszer, nem nyilvános, hogy pontosan milyen költségtervvel és milyen programokra, milyen más helyszínekről, illetve forrásokból kapnak ezek még egyéb esetekben támogatást. Szeretném kérdezni, államtitkár úr, hogy hogyan van, hogy egy szervezet ugyanazokra a célokra egy éven belül háromszor is benyújthat pályázatot a Bethlen Gábor Alaphoz működési támogatást kérve.

Oktatási-nevelési támogatások. Az szerepel a 93/2015. számú bizottsági határozatban, hogy a 2017-18. évi középtávú költségvetési tervről - 4. cím, 1. alcím -, oktatási-nevelési támogatások az előirányzatban a középtávú terv szerint, és a korábbi évekkkel azonos összegű 4,82 milliárd forint használható fel. Ez azt jelenti, államtitkár úr, hogy akkor önök továbbra sem kívánják nemhogy visszaadni azt a pénzt a magyar családoknak, amit elvettek tőlük az elmúlt években, hanem továbbra sem hajlandóak legalább a korábbi összegre visszaemelni a nevelési-oktatási támogatást, holott ön pár nappal ezelőtt arról beszélt, hogy ez meg fog történni, ugyanakkor ennek a fedezetét az előirányzatokban nem látjuk?

Ja és az OTP-re csak egy mondat. Államtitkár úr azt mondta a múltkor, hogy nagyon sok változás van ez ügyben. Semmilyen változás nincs, az OTP továbbra sem hajlandó semmilyen feliratot magyarul kirakni, például Dunaszerdahelyen sem, ahol néhány nappal ezelőtt voltam, meg Eszéken sem, meg Beregszászon sem, és egyébként sehol máshol sem úgy, hogy önök a nevelési-oktatási támogatásokat odairányították az OTP-hez. Az OTP éves szinten több százmilliós hasznot húz abból, hogy a nevelési-oktatási támogatásokat rajtuk keresztül kell fölvenni, és azzal nem hajlandó megtisztelni a külföldi magyar szülőket, hogy legalább a nyitva tartást meg egy reklámtáblát magyarul kirak egy 80 százalékos magyarok lakta városban. Ez egész egyszerűen felháborító, főleg úgy, hogy már évek óta beszélünk erről a kérdésről.

Egy-két konkrét ügyre szeretnék rákérdezni. Mondtam az előbb, hogy egy szervezet többször kaphat különböző támogatásokat. Szeretném megkérdezni, hogy mit jelent az a kifejezés, hogy „résztámogatás”. Gondolok itt például a Rákóczi Szövetségre, amelynek a munkáját nem hiszem, hogy különösebben kellene méltatni, mert mindnyájan ismerjük. Mindenesetre furcsa, hogy az 56-os számú bizottsági határozattal kap 33 millió forint résztámogatást, a 110-essel 57 millió forintot, mindegyiket működésre és programokra, majd a 97/2015-ös határozattal 300 millió forintot utalnak ki önök a Rákóczi Szövetségnek működésre és támogatásra. Ez volt az egyik pályázat, amit én kikértem és át is vizsgáltam a múlt héten, mert azt azért

több mint furcsának és gyanúsának találom, és nagyon kíváncsi vagyok, hogy valójában ez a pénz mire megy el, és főleg, államtitkár úr, szeretném megkérdezni, hogy miért volt ez ennyire sürgős. Átnéztem ugyanis egynéhány anyagot, és az derül ki, hogy az egyéni kérelmek beérkezésétől számítva körülbelül másfél-két hónap az, amire önök, illetve az Alap feldolgozza a kérelmet és kiértésítik a jelentkezőt. A Rákóczi Szövetség szeptember 17-én fordult önökhöz 300 millió forintért, majd szeptember 19-én, három nappal később az egész rendszeren átfutott a dolog, és önök már ki is értesítették a Rákóczi Szövetséget, hogy kapni fog 300 millió forintot. Azért ez kérdéseket vet fel.

A határon túli rendezvényszervezés kapcsán, ugye fideszes párttáborok működését elég szépen sikerült kistafirozni az idejében is. A Feszty Árpád Művelődési Park fejlesztése... Gyakorlatilag a Martosi Szabadegyetem kapott 50 millió forintot, a Sine Metu Polgári Társulás Gombaszög megvásárlására 50 milliót, és azért szerencsére nem hagyták az út szélén Németh Zsolt Pro Minoritate Alapítványát se, amit azért egy szégyellnivalónak nem nevezhető 50 millió forinttal tavaly is megtámogattak.

Azt szeretném kérdezni, hogy ha az Erdélyi Magyar Ifjak beadnak egy kérvényt a Bethlen Gábor Alaphoz, hogy szeretnék 50 millió forintért megvenni a borzonti kempinget, akkor önök ezt hasonló módon támogatnák-e, mint a Fideszhez közvetlenül kötődő határon túli tábor szervezéseket.

Van egy-két olyan dolog, amit konkrétan szeretnék megkérdezni, államtitkár úr, ugyanis nem teljesen értem, hogy bizonyos pályázatok hogyan kerülnek be egyáltalán a Bethlen Gábor Alaphoz. Például dr. Bakó Károlyné egyéni vállalkozó Litea Könyvesbolt és Teázója működtetésének és programjainak támogatása 3 és fél millió forintért. Ez konkrétan micsoda, államtitkár úr? Utána néztem: ez egy nagyon színvonalas programokat megvalósító budai polgári könyvesbolt, teázóval összekötött könyvesbolt. Tehát nincs ezzel gond, csak szeretném megkérdezni, hogy ez kinek a lobbija, mert nehezen hiszem el, hogy Bakó Károlyné Annamária, mint megtudtam a honlapról, hirtelen kitalálja magától, hogy a Bethlen Gábor Alaptól 3 és fél millió forintot fog kérni a teázója működtetésére.

Hasonlóan érdekes - és az idő rövidsége miatt most ezt a kettőt szeretném kiemelni, de számos más olyan van, amit beadok írásban önhez - Kopacz B. Attila egyéni vállalkozó ikonográfiája, Locorum Transylvaniae című albuma kiadási költségeinek támogatása 3 millió forintért. Ez az úr egy sepsiszentgyörgyi vállalkozó, egyébként a nemzeti együttműködés rendszerének egy emblemikus figurája és minden évben kap hasonló célokkal a Nemzeti Kulturális Alaptól is támogatásokat, tavaly is kapott ugyanerre a programra. Ez megint felveti azt a kérdést, hogy helyes-e és jó-e a kormányzati szinten a nemzetpolitikai támogatási rendszer úgy, hogy különböző pályázók különböző helyekről úgy tudnak pénzeket szerezni ugyanazon programokra, hogy annak semmilyen következménye nincs és semmilyen központi ellenőrzés ezzel kapcsolatban nem történik.

Nemzeti jelentőségű programokról csak egyetlen kérdés. Örömmel láttam, hogy ki van írva egy új pályázat Kárpátaljára, ahol most már a mentősök is pályázhatnak, amit mi több alkalommal felvetettünk. Ezt szeretném üdvözölni. Ugyanakkor a gyógyszerészek még mindig kimaradnak ebből a körből, ha jól láttam. Ez ügyben lesz-e majd megoldás, ezt szeretném megkérdezni.

Más: miért van az államtitkár úr, és ez megint az átláthatatlanságból következik, hogy ha már egyszer van egy nemzeti jelentőségű intézménylista, azon van most már 62-3 szervezet, azt hiszem, amelyeknek egyedi támogatásokkal gyakorlatilag annyi pénzt adnak önök a bizottságban, amennyit akarnak, nem is különösebben kifogásoljuk ezt, de akkor miért van az, hogy ezek a szervezetek még

bepályázhatnak a nyílt pályázatokba is. Ez egész egyszerűen elfogadhatatlan. Ha önök ennek a pénznek a 90 százalékát zárt ülésen négyen eldöntve, sok esetben egyébként politikailag motivált alapon osztják ki, akkor legalább azt a 800 millió forintot, amit tényleg a kis erdélyi, határon túli civil szervezetek programjaira kell fordítani, ne osszák ki a nagy szervezeteknek. Akkor még miért tudnak ezek az egyébként jellemzően önökhöz közvetlenül kötődő nagy határon túli civil szervezetek és alapítványok ezekből a pénzekből is megszerezni ennyit? Ez egyébként, még egyszer mondom, nem összehasonlítható, hanem ha az ember kicsit dolgozik velem, akkor tudja átlátni. Szeretném önöket kérni, hogy ezt gondolják át, vagy akkor emeljék fel tényleg megfelelően a pályázati kereteket.

Bocsánat, mielőtt elfelejtem, még egy konkrétum és lassan a végére érek, elnök úr. Fogom még önöket keresni néhány pályázat átvizsgálása kapcsán, mert több dolog érdekel engem. Ami még szemet szűrt és ezért néhány mondatot szeretnék erről hallani, az a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetségnek az 54 millió forintos támogatása, amit egy meglehetősen furcsa pályázatra kértek. Ötvennégy millió forint gazdaságfejlesztési terv elkészítésére és közvélemény-kutatásra, amiből sikerült például 14 millió forintot igényelni számítógépekre. Tizennégy millió forintból, azt hiszem, egész Kárpátalját fel lehet szerelni számítógépekkel, a közvélemény-kutatást pedig nagyjából pontosan tudom, hogy mennyibe kerül Kárpátalján, mert magam, illetve a feleségem is végeztünk ilyet. Ez felveti azt a kérdést, államtitkár úr, hogy mennyire történik meg valósan és komolyan az egyedi pályázatokból kiutalt összegek ellenőrzése. Például ebben az esetben, amikor stratégiai terv keretében 14 millió forintot számítógépekre, 90 ezer forintot darabonként műanyag táblákra akarunk elszámolni.

Összefoglalásul három dolgot: az látszik, hogy némi kiegyenlítődés politikai alapon volt az elmúlt években a pályázatokban. Ez persze nyilván azt a gyanúkat igazolja, hogy eddig is politikai alapon született a döntések többsége. Azzal együtt, hogy azokhoz a szervezetekhez kötődő civileknek, akikkel mondjuk a kormány az elmúlt években kiegyezett, gondolok itt elsősorban az RMDSZ-re és az UMSZ-re Kárpátalján, az azokhoz kötődő szervezeteknek a támogatása százalékosan megemelkedett. Ez nagyjából pontosan kimutatható. Ezzel együtt is a pályázatok elbírálásánál, államtitkár úr, továbbra is egyértelműen látszik, hogy az „aki nincs velünk, az ellenünk van” elv érvényesül. Ebben most részletesebben nem kívánok belemenni.

Egyetlen egy apróságra viszont rá kívánok kérdezni, ha már ez itt szóba került és ezt államtitkár úr is gyakorlatilag nyilvánosan elismerte egy múltkori bizottsági ülésen. Horvátországban nem kiegyenlített az ottani két magyar szervezet anyaországi támogatottsága, Horvátország esetében sem így van, de most történt egy váltás, illetve csere. Bízunk benne, hogy ez egy pozitív váltás és csere lesz azzal, hogy a HMDK képviselője került a parlamentbe. Ez az ön által hangoztatott korábbi logika alapján fogja-e jelenteni azt, államtitkár úr, hogy azoknak a MESZ-hez kötődő szervezeteknek, intézményeknek és kezdeményezéseknek, amelyek egyébként kiválóan szolgálják az ottani magyar közösség érdekét, de nyilván lényegesen kisebb horvátországi forrásokat fognak kapni, majd ezeknek az anyaországi támogatása meg fog emelkedni.

Nincs szó a beszámolóban a Nemzetpolitikai Kutatóintézetéről. Nem tudom, miért maradt ki ennek a tevékenysége. Az intézet tudományos szempontból számos esetben sajnos továbbra is méltatlan és elfogadhatatlan egyoldalúsággal működik, ezt szeretném hangsúlyozni. Államtitkár úr korábban ígéretet tett ennek feloldására, vagy legalább oldására, de ez nem igazán sikerült. Mondjuk, a mangalicafesztiválózó Nemzetstratégiai Kutatóintézettel szemben legalább csinálnak valamit. Mint ahogy a

Collegium Talentum sem szerepel a beszámolóban, pedig nagyon örülünk, hogy tovább megy, mert volt ezzel kapcsolatban némi bizonytalanság, de ez legalább megvan.

Az utolsó kérdésként pedig azt szeretném feltenni, hogy államtitkár úréknak, akik a bizottságban ülnek, van-e bármi rálátásuk arra csak úgy általában, hogy azok a civil szervezetek vagy intézmények, amelyeket önök a Bethlen Gábor Alapból akár egyedi támogatás, akár pályázat útján támogatnak, azok egyéb iránt milyen egyéb magyarországi forrásokhoz tudnak hozzájutni. Erről beszéltem az előbb, de ezt a kérdést most nagyon konkrétan szeretném feltenni. Két dolog miatt is, amit szeretnék kritika tárgyává tenni a bizottság előtt. Az egyik az Alapítvány a Magyar Nemzeti Közösségek Európai Érdekképviselétéért, ez Kövér László elnök úr által elnökölt alapítvány, amelynek az lenne a dolga, hogy az európai szinten megjelenítse a külföldi magyar közösségek problémáit és egyfajta brüsszeli lobbiszervezetként működjön. A másik pedig a Nemzetstratégiai Kutatóintézet, amelynek az lenne a feladata, hogy nemzetstratégiát mutasson.

Ehhez képest mindkét szervezet a költségvetésének 70-80-90 százalékát különböző, egyébként az Bethlen Gábor Alap által is sokszor támogatott programok finanszírozására költi el. Ez lehet egy legitim cél adott esetben, de beadtam egy kérdést ezzel kapcsolatban Lázár miniszter úrnak. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet miért nem nemzetstratégiát kutat? Például miért nem azt, hogy a külföldi nagy szórvánnyal rendelkező más országok milyen szórványmegtartó stratégiákat alkalmaznak? Ezt lehetne például kutatni. Erre az volt a válasz, hogy legalább ilyen fontos a kulturális és egyéb programok támogatása. Hajlandó-e azon a kormányzat elgondolkodni, hogy ezeket a támogatási formákat áttekinti? Mert az, hogy az erdélyi falunapot Kalotaszegen, ami Kövér László néhány ottani haverjának a nemzetpolitikai hobbija, meg lehet finanszírozni a Nemzetstratégiai Kutatóintézetből, és még kaphat támogatást a brüsszeli alapból, aminek az lenne a dolga, hogy az ottani magyarokért lobbizzon, de még mindezt a Bethlen Gábor Alap is megkínálja párszázézer vagy egymillió forinttal, az, úgy gondolom, nem helyénvaló. Arról nem is beszélve, hogy erősen gyanús, és ezt, mondjuk, meglehetősen határozottan közlöm, hogy itt az elszámolások kapcsán is komoly problémák felmerülhetnek.

Ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További kérdések, hozzászólások? *(Jelzésre.)* Kiss László képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából hezitáltam magamban, hogy mindenre kitérjek-e, amire az előző két évben kitértem. Megnyugtatók mindenkit: az a válaszom, hogy nem. Ennek az az oka, hogy nem mindenre kaptunk választ, azok a folyamatok, amelyeket jeleztünk az elmúlt években, és amelyekre Szávay képviselőtársam előbb utalt, azok gyakorlatilag változatlanul folynak tovább, ami nem szerencsés.

Azonban annyiban örülök a képviselőtársam által kibányászott két pályázat kapcsán, már bocsánat a humorért, de így legalább nem voltak hiába az ember egyetemi latin tanulmányai, merthogy itt is látszik, hogy a latin egy használható nyelv, hiszen két sikeres pályázatban is sikerült felhasználni, a pályázat címében ezen egyébként szép, de nehezen tanulható nyelvet. *(Potápi Árpád: Nem értjük. Nem halljuk.)* A két kiváló pályázat, amire Szávay képviselőtársam utalt, mind a kettő latin címmel rendelkezett, hogy a historizációnak is adjunk, ne csak a kultúrának, és

nyilván ez is közrejátszott abban, hogy megkapták a pályázati pénzeket, hiszen nyilván nívós pályázatokról beszélhetünk.

De komolyra fordítva a szót. Gyakorlatilag változatlanok látjuk azt, hogy nincs transzparencia a pályázati rendszer működésében, vagy ha van transzparencia, akkor az az a transzparencia, amiről képviselőtársam az előbb beszélt, vagyis, hogy politikailag motivált döntések is teszik fejnehézzé ezt a rendszert, ami azért is szerencsétlen, merthogy az államtitkár úr által kiemelt programok közül egyébként számos támogatandó vagy támogatott program van. Ezért a Bethlen Gábor Alap működésében is keverednek azok az elemek, amelyeket szerintem mindenki jó szívvvel tudna támogatni, sőt azt kell mondjam, hogy jó irányba menő megfelelő pénzmozgások, és keverednek azok az elemek, amelyek pedig politikailag motivált pénzosztó gépezetként működtetik a BGA-t. Emiatt nagyon nehéz értékelni egységében magának a BGA-nak a tevékenységét.

Önmagában sem, magamra sem tartom szerencsésnek, nem is szavaztam meg a parlamenti ülésen azt, hogy a bizottság tárgyalja a BGA beszámolóját. Úgy gondolom, hogy egyébként a nemzetpolitikai intézményrendszer megérdemelné azt, hogy a parlamentben beszéljünk róla, amit meglehetősen nehéz tesz az, hogy maga az intézményrendszer sem átláthatóan működik, ezért aztán így nagyon nehezen tud egy parlamenti napirenddé válni egyébként más módon a nemzetpolitikai intézményrendszer, mint a BGA beszámolójával.

Ezt azért is tartom szerencsétlenné egyébként, merthogy vannak olyan pontok, amelyekben megint csak közösséget lehetne vállalni, hiszen például lehetne azokról a programokról beszélni, amelyeket egyetlen párt sem támad, amiben mindenki egyetért. Magam például nagyon erősen üdvözlöm azt, ami egyébként az én felvetésem is volt sokak mellett 2014-től, hogy irányuljon a támogatáspolitikára azokra a kulturális értékekre, azokra a nemzetpolitikai értékekre, amelyek a határainkon túl vannak jelenleg, és amelyek egyébként művészeti alkotások, építmények, egyéb, a magyarság szellemi terméke, amelyet fontos megőriznünk az összmagyarság számára. Úgy gondolom, hogy ebben egyébként folyamatos előrelépés tapasztalható az elmúlt időszakban, az elmúlt két évben, és ezt például pozitívként mindenképpen ki tudom emelni. Tehát azok a programok, amelyeket egyébként államtitkár úr is jelzett, hogy milyen felújítások történtek, azt gondolom, hogy jó helyre ment, jó forrásfelhasználás volt. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen fontos missziója mind a BGA-nak, mind a nemzetpolitikai intézményrendszernek, hogy azokat a kulturális értékeinket is megőrizzük, amelyek a határainkon túl vannak, hiszen a magyarságot is úgy tudjuk megőrizni nyilván szerte a világban. Ez mindenképpen pozitív.

Tegnap is beszélünk államtitkár úrral, igazából érthetetlennek tartom azt, hogy miért tobzódunk már két és fél éve az oktatási-nevelési támogatások kérdésében. Merthogy tényleg arról van szó, hogy itt igazából nagyon nincs vita abban sem, amikor a problémákat vetik fel a politikusaink, abban sem, amikor arról beszélünk, hogy mi lehet a megoldás. Nincs vita abban, hogy ez a támogatási forma nem annyira éri el azt a célt, amire egyébként szánja az állam. Nincs vita abban, hogy nyilvánvaló, hogy ennek az összege lecsökkent a korábbihoz képest. Annak az egyik oka is lehetett akár az, hogy nem teljesen jól specifikálható támogatásról van szó. Én ezt aláírom, ebben semmiféle vita nincs. Azt is kifejeztük már többször is több fórumon, hogy teljesen partnerek vagyunk abban, hogy tökéletesen átgondolja a kormányzat ezt a támogatási rendszert, és akár gyökeresen más alapra helyezze. Biztos, hogy ezért nem fogja támadás érni a kormányzatot, legalábbis a Szocialista Párt részéről, ha ezt át akarja alakítani, mert úgy gondoljuk, hogy valóban helyén van az erről való gondolkodás.

Ennek ellenére azt látjuk, hogy gyakorlatilag nem nagyon történik semmi ebben a dologban. Azzal, hogy egyébként fölemeljük újra a támogatás összegét, amit én egyébként üdvözlök, tehát megtörténik, attól még az az alapkérdés nem változik meg, hogy egy olyan támogatási formáról van szó, amellyel egyébként probléma van, hiszen mindenkinek, aki ebben a kérdésben megnyilvánul, legyen akár kormányzati, akár ellenzéki politikus, az az álláspontja, hogy bizony-bizony ezt a támogatási formát jobban kell specifikálni.

Az külön - majdnem azt mondtam, hogy vicces, de nem az - furcsa, hogy egyébként sem ennek a pályázatnak, sem semmilyen BGA-s pályázatnak olyan hatásmechanizmusa, amely a stratégiai hatásait feltárná ezeknek a támogatásoknak, nem nagyon látni. Azért ez így nincs jól. Tehát az, ha jelentős forrásokat évek óta kifizetünk úgy, hogy gyakorlatilag vélünk problémákat vele, de nem tudjuk, hogy pontosan milyen problémákat vagy milyen hatásokat okoz ez a támogatási rendszer, az biztosan nincs jól.

Hasonlóan nem tudok elmenni amellett sem, hogy olyan támogatások is történnek, amiknek, azt gondolom, hogy nincs helye a nemzetpolitikában. Tehát a csíkszeredai futballklub vagy a Dunaszerdahelyi Labdarúgó Akadémia támogatása, mondjuk, finoman fogalmazva is erősen véleményes. Most nem akarok egyébként arról beszélni, hogy amikor átvilágították a magyar futballakadémiák működését, akkor egyébként a futballakadémiák állami és kormányzati átvilágítása azt tárta fel, hogy az egész akadémia működése egyébként hatékonytalan, pénzpocsékoló, és semmiféle nemzetközi rendszerbe nem illeszthető be. Tehát, ha mondjuk, kihagyjuk ezt az apróságot, hogy egyébként rossz a jelenlegi magyar rendszer, és ehhez képest hasonlót támogatunk határon túl, akkor azt tudom mondani, hogy egyébként nincs helye ebben a támogatási rendszerben ennek a kiadásnak.

Az egyéb támogatások cím az, ahol gyakorlatilag a kiadások jelentős része, majdnem a fele tartózkodik, és nyilván ebből az egyéb támogatásból, Szávay képviselőtársam is jelezte, 800 millió forint az az összeg, amihez bárhol bárki hozzájuthat, még egy budai teázó tulajdonosa is. Nem hallottam egyébként ilyen híreket, hogy sok pályázó volt onnan, de nyilván elkerülte a figyelmünket. Ugyanakkor azonban azok az összegek, amelyek, mondjuk úgy, hogy bizonytalan módon kerülnek kiosztásra, az a BGA alatti összegek közül mondjuk megdöbbenően nagy százalék. Azt gondolom, hogy nehéz egy pályázati rendszert működtetni, mert ha bárki ilyet működtet, akkor óhatatlanul felmerülnek egyedi döntések a pályázati rendszerekben, amelyek vis maior szituációkat vannak hivatva kezelni. Ez óhatatlanul így van. Ha valaki ilyet már működtetett bármilyen szinten, akkor tudja, hogy ilyen szerkezete lesz egy pályázati rendszernek. Azonban az mégsem helyes, hogy úgy néz ki a dolog, hogy a pályázati rendszer, mondjuk, 90 százaléka ilyen, és 10 százaléka meg - idézőjelbe - normális a pályázatoknak.

Az Alap működési kiadásai kapcsán magam is azt gondolom, hogy egyébként az Alap megnövekedett feladatai arányban vannak a működési költségekkel. *(Potápi Árpád: Ennyire azért ne dicsérvék, mert én szoktam lehúzni. - Derűltég.)* Akkor pláne. *(Potápi Árpád: Feszültséget fog kelteni közöttünk.)* Akkor elértük a célunkat. Tehát igazából azt gondoljuk, hogy ez mindenképpen reálisnak tűnik számunkra. Igazából nem az ellen van kifogásunk, ha az Alap jól és sokat dolgozik, hanem a politikai irányultságú döntéshozatallal vannak problémáink.

Nézzük az oktatási-nevelési támogatást egy kicsit még egyszer, illetve a hallgatói támogatást, a tankönyv-, taneszköz-támogatás rendszerét egészében. Az látszik, hogy gyakorlatilag annak ellenére, hogy jelentős forrásokat kívánunk erre biztosítani, azok száma, akik ezt egyébként igénylik, folyamatosan csökken. Ennek azért nyilván van oka. És nagy fantázia megint csak nem kell hozzá, hogy mivel, hogy

egyébként ebben sincs vita. És én tényleg azt tudom mondani, hogy azért ha valaki ezeknek a beszámolóknak a vitáját kívülről, mondjuk, ötven év múlva megnézi, akkor tényleg nem nagyon fog tudni érveket találni arra, hogy miért van az, hogy egy támogatási rendszerben senki nem vitatkozik senkivel, és mégsem történik semmi. Tehát már bocsánatot kérek ezért a megfogalmazásért, de a józan ésszel biztosan nem találkozik ez a fajta megközelítés. Egész egyszerűen világosan látszik a számokból, hogy folyamatosan csökken a támogatásokban részesülők száma, a pályázók száma, ami nyilván azért van, mert vannak olyan támogatási formák, ahol úgy érzik a támogatottak, hogy a faksznit nem éri meg, a postára menést nem éri meg az, hogy ezt a pályázatot benyújtsák.

Azért ez baj. Mert itt arról van szó, hogy van a kormánynak, az államnak szándéka egy támogatásra, ami szerintem egyébként jó stratégiai cél, és ebből nem tud részesülni senki, vagy alig valahányan, mert egész egyszerűen olyan formát, olyan módot választottunk, ami alkalmatlan arra, mert túl kicsi lett az összeg az elmúlt néhány évben vagy egyébként nehézkes a hozzáférés. Ezért azt gondolom, hogy ez mindenképpen erősen átgondolandó.

Igazából kiírtam magamnak, hogy hol milyen csökkenés van, mindenki tudja, hogy ez megtörtént, egy valós folyamat, erre most nem térnék ki. Őszintén érdekelne viszont a következő, ha tetszik egy pozitívumot megint csak hadd emeljek ki. Korábban szakképzésben tanító tanárként nagyon örültem annak, amikor a kormányzat a külhoni szakképzési évet meghirdette, mert azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos irány. Miközben egy nehéz irány is, hiszen tudjuk, hogy például a szakmai szaknyelv, ha tetszik, ezekben a szakmákban a legtöbb területen az adott anyaország nyelve, tehát nem a magyar, és így nemcsak az a feladat, hogy nyissunk új intézményeket, hanem ennél sokkal nagyobb feladat van, az a feladat, hogy ezt a szaknyelvet is megpróbáljuk kicsit formálni. Szeretném megkérdezni tehát államtitkár urat, hogy mit lát ebben, mennyire sikerült ez, hiszen hosszú távon akkor fenntartható nyilván a projekt, ha az a szaknyelven is alapul egy kicsit, ha azok a magyar intézményrendszerben tanuló, illetve szakmát szerző fiatalok el is tudnak helyezkedni és magyar nyelven is tudják használni azt a tudást, amit kapnak. Mindenképpen nagyon fontos lenne államtitkár úr válasza, mert azt gondolom, hogy talán ez az egyik legnagyobb nehézsége ennek programnak, miközben számos sikere van és ezt mindenképpen üdvözlöm.

Összességében azt szeretném végezetül mondani, hogy fontos lenne, ha ezeket a vitákat, beszélgetéseket a parlamentben is le tudnánk folytatni egymással, illetve fontos lenne, ha a nemzetpolitika egészéről is a parlamentben tudnánk beszélgetni. Úgy látom, hogy nagyon sok esetben számos kompromisszumos pont van a pártok között ezekben a kérdésekben, és úgy gondolom, a magyar politikum számára is pozitív élmény lenne, ha akár a kormányzat, akár a pártok ezeknek a pontoknak az alapján képzelnék el az együttműködésüket. Ezért azt kell mondanom, hogy nem örülök neki, amikor például ennek ellenkező irányba ható folyamatokat láthatunk, például azt, hogy ezt nem a parlamentben tudjuk megbeszélni. Összességében az elmondottak miatt sajnos nem tudom támogatni az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más kérdés, vélemény, hozzászólás? *(Jelzésre.) Szászfalvi alelnök úr, utána pedig Sneider Tamás képviselő úr. (Szászfalvi László Sneider Tamásnak: Nyugodtan mondhatod! - Sneider Tamás: Akkor, köszönöm.)* Akkor Sneider képviselő úr, tessék!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Először is köszöntöm képviselőtársaimat, államtitkár urat is. Új tag vagyok még, nyilvánvalóan ezért nem fogok hosszan beszélni, mert az ismereteim még kevesek ahhoz, hogy alaposan tudjam kritizálni vagy akár dicsérni is a programokat.

Mindenképpen szeretném azonban én is egy dicsérettel kezdeni. Ez egy olyan dolog, ami az én szívemhez közel áll, mégpedig a gyermeküdültetés elindítása, nyilván belföldön is, de külföldön is, illetve az elszakított területeken. Magam is jártam nyáron a zánkai táborban, ahol voltak elszakított területekről magyar gyerekek. Mindenképpen azt kell mondanom, hogy bár csak közreműködő az alap, de nagyon színvonalas programok voltak, első osztályú ellátás. Tényleg ritkán, de most nagyon meg kell dicsérjem ezt a területet, mert szerintem azok a gyerekek, akik ott voltak és viszonylag nagy számban, nagyon komoly élményt kaphattak itthon, Magyarországon. Mindenképpen arra szeretném kérni a kormányzatot, az államtitkár urat is, hogy próbáljon további lobbierőt kifejteni annak érdekében, hogy legyen nagyobb mértékű ez az üdültetés. Alapvetően az, hogy ezer gyermek üdült az elszakított területekről, ez szépnek mondható, de nagyon kevés, hiszen mégiscsak 250 ezer gyermek kap iskoláztatási támogatást. Ha ezt kiszámoljuk, és gondolom, jól számolom most hirtelen, még fél százalékot sem tesz ki azon gyermekek száma a határon túlról, akik kapnak ilyen támogatást.

Kimondottan szeretném kérni, ha lehet, mivel tudjuk jól, hogy mi történik Kárpátalján, hogy elsősorban a kárpátaljai gyermekek üdültetését próbáljuk növelni. Ha egy hétre egy gyermeket elhozunk Kárpátaljáról, már az is óriási segítség anyagilag is a családnak, hiszen tudjuk jól, hogy 12-15 ezer forintnyi fizetést kapnak jelen pillanatban a kárpátaljai magyarok, akik dolgoznak. Mindenki tudja, hogy ebből hogyan lehet megélni. Én most 30 helyen voltam Kárpátalján közel az egy év alatt 12 alkalommal, és rengeteg helyen adtunk át különböző támogatásokat. Csak megjegyzem, hogy én is üdültettem kárpátaljai gyerekeket a Jobbik Szeretetszolgálat Alapítvány szervezésével, mint táborvezető. Mi is 20 ilyen gyermeket a tanárokkal, kísérőkkel együtt vendégül láttunk. Tehát még a kis anyagi lehetőségeinkből is próbálunk erre pénzeket fordítani. Úgyhogy ez lenne az egyik, amit szeretném, ha tovább lehetne folytatni, és igaz csak közreműködő az alap, de nyilvánvalóan van befolyása arra, hogy ezt a programot tovább lehessen növelni és erősíteni lehessen.

A másik megjegyzésem, ami inkább már egy kritika, az ellenőrzésre vonatkozik. Nyilván a bizottsági tagok első számú feladata az ellenőrzés. Az ellenőrzési szintnél találtam egy adatot, lehet, hogy elírás, de erre rá kell kérdeznem, mert nem egyezik a két adat. Az ellenőrzés és a monitoring tevékenységnél található az, hogy 2015-ben 254 helyszíni ellenőrzés zajlott le, viszont amikor már régiók szerinti bontásról van szó, az összesen 402 darab helyszíni ellenőrzést mutat pár sorral lejjebb. Szeretném megkérdezni, hogy a kettő között mi a különbség.

Ha már az ellenőrzésekről van szó, nyilvánvalóan akkor tud valamiről az ember véleményt formálni személy szerint, ha esetleg maga is megnézi, hogyan alakult egy adott program. Engedjék meg, hogy egyetlen egyet emeljek ki, bár nyilván sokat lehetne. Azt is hozzá kell tennem, hogy a 402 ellenőrzés során igazából csak hiányosságok pótlásáról volt szó. Csodálkozom. Ismerve nemhogy Magyarországot, az emberi természetet, csodálkoznék, ha 402 ellenőrzésből egy sem bukott volna meg. Ha ennyire jól működik minden pályázat, hogy ilyen nagy számokban sincs olyan, aki mégis valami rosszat csinál, hogy így fogalmazzak, azon csodálkoznék, mert szerintem ez nem fedi a valóságot. Mindenesetre itt csak hiányosságok pótlásáról van szó, de azért érdeklődnék, hogy volt-e olyan, ahol komoly hiányosságok pótlására került sor, ha már ez benne van az anyagban.

Egyetlen egyet emelnék ki csak. Volt egy 2015-ös támogatás, ami a Háromkútért Egyesület támogatása volt. Csak sajtóhír, de úgy sajtóhír, hogy nem volt cáfolva természetesen, hanem egy felvett felvétel. Az itteni elszámolásról érdeklődött az Erdély.ma hírportál és a szervezet vezetője arra a kérdésre, hogy a támogatási pénzekkel hogyan számoltak el, hogyan vezették, milyen átvételi elismervényt készítettek, a következőt válaszolta. Engedjék meg, hogy csak ezt felolvassam, bár többet is lehetne ebből az interjúból. „Milyen átvételi elismervényt kellett volna adnom a pénz kézhezvételekor? Egy sima füzetbe vezettem be, hogy ki és mennyi pénzt adott. Nem tudok arról, hogy lennének erre megfelelő nyomtatványok.” Ez a sajtót bejárta alaposan, de sok ilyen tudnék idézni, csak az idő hiányában nem akarom ezt folytatni. Csak szerettem volna nagyon röviden elmondani ezt a két apró dolgot, hogy az ellenőrzéseket szerintem azért jobb még erőteljesebben folytatni. Szeretném, ha erről kicsit bővebb információt kaphatnánk, hogy a pénzügyi teljesítés a 402, vagy 254 ügynél - majd megtudjuk, hogy mennyinél - mégis pontosan mit mutatott ki, vagy pontosabban, részletesebben. Ennyit szerettem volna, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szászfalvi László alelnök úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Legelőször is szeretném megköszönni államtitkár úrnak és vezérigazgató úrnak a beszámolót, illetve a beszámolóhoz fűzött kiegészítő gondolatokat.

Azt gondolom, hogy mindannyiunk előtt világos, hogy a beszámoló kiegészítéséből az derül ki, hogy rendkívül hatékony és sokrétű támogatási tevékenységet folytat a BGA, illetve vele együtt a Nemzetpolitikai Államtitkárság. Azt gondolom, nem akarok nagy szavakat használni, de történelmi jelentőségű ez a folyamat, hiszen ilyen sokrétű tevékenységet, ilyen sokrétű nemzetpolitikai támogatási tevékenységet - és hitem szerint itt nemcsak pénzről beszélünk, legalábbis remélem, hogy mindannyian úgy gondolkodunk erről, hogy itt nemcsak pénzről beszélünk, és nemcsak a pénzek és a források felhasználásáról és monitorozásáról beszélünk, hanem közösségépítésről, nemzetépítésről beszélünk. Mindaz, amiről itt szó van, az a nemzetépítés folyamata, és ez szerintem egy rendkívül fontos dolog, és ezért szeretnék köszönetet mondani.

Én is szeretném aláhúzni a működési költségek csökkenésének a trendjét, ha lehet így fogalmazni, jó lenne, ha ez továbbra is megmaradna, hiszen azt gondolom, hogy mindannyiunknak az az elvárása, az a közös érdekünk, hogy a meglévő kereteknek, a meglévő forrásoknak a minél nagyobb részét lehessen konkrét tartalmi programokra, tevékenységekre, cselekvésre használni, és azt gondolom, hogy ez szintén egy pozitív tendencia.

Én a rendkívüli és az egyedi támogatások tekintetében sokkal megengedőbb vagyok, sőt azt mondom, hogy köszönöm szépen, hiszen ez azt jelenti, hogy végre a magyar államigazgatás megpróbál rugalmasan reagálni az eseményekre, és végre a magyar államigazgatás nem skatulyákba rendezi vagy nemcsak skatulyákba rendezi a dolgokat, hanem az élet kihívásaira és életszerűvé tételére próbál reflektálni, és szerintem a rendkívüli egyedi támogatások sora erről szól, vagy legalábbis lényegét tekintve erről szól. Erről szól az is, hogy nemcsak ezeken a sorokon vannak nemzetpolitikai támogatások az állami költségvetésben, hanem más minisztériumoknál is természetesen.

Én annak is örülök, hogy a pályázatok leegyszerűsítése is az elmúlt évek során azért megvalósult. Nagyon sokat panaszkodtunk arra, hogy mennyire bonyolultak a pályázatok, mennyire elérhetetlenek a források, a kis közösségek és a kis szervezetek számára mennyire feldolgozhatatlan, bonyolult pályázatokról beszéltünk évekk

ezelőtt. Én annak örülök, hogy ezek a pályázatok - hiszen itt hála istennek hazai forrásokról beszélhetünk - a lehető legegyszerűbbé váltak vagy válnak. Nyilván ezen lehet azért még javítani.

Összefoglalva, szeretném megköszönni a Nemzetpolitikai Államtitkárság, illetve a BGA vezetőinek, illetve kollégáiknak a munkáját. Természetesen támogatni fogom és támogatni szeretném ezt a beszámolót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabolcs Attila alelnök úr.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én is köszönöm szépen a beszámolót, de én nem arra szeretnék reagálni, hanem Sneider alelnök úrnak a mondanivalójára. Lehet, hogy nem sok az, aki a zánkai táborban egy évben részt vesz, de ha figyelembe vesszük, hogy ezekben az üdültetésekből - vagy ugyanezt mondhatom akár a Határtalanul! programban - nemcsak a kormány és a Rákóczi Szövetség vesz részt, hanem például az önkormányzatok.

Példának hadd említsem saját településemet, Budapest XXII. kerületét, Budafok-Tétényt, Zánkától néhány kilométerre, Akaliban van egy táborunk, és például Mezőkaszonyból, Kárpátaljáról nyaraltattunk ott gyerekeket. Tehát, hogy ha az önkormányzatok aktívan kiveszik a részüket, nem beszélve az egyházakról, akkor ez az ezer fős létszám évente többszörösére emelhető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Petneházy Attila képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Tisztelettel köszöntöm államtitkár urat, kedves vendégeinket. Sok mindenre reagáltak már kedves képviselőtársaim. Én csak arra szeretnék reagálni, hogy miért is itt, a bizottsági hatáskörben tárgyaljuk ezt, és miért nem a parlament keretei között.

Azt hiszem, hogy itt, a teremben helyet foglalók közül mindenkiről elmondható, hogy a nemzetpolitika szívégye, s nemcsak anyagi kérdések felől közelíti meg, ahogy ezt alelnök úr elmondta, és egész biztos, hogy itt csak olyanok vannak, akik az átlagosnál, a parlamenthez képest is jobban elmélyednek ebben a dologban.

Én nem tartom ördögtől valónak azt, hogy ezt mi tárgyaljuk itt bizottsági szinten. Ha szabad azt mondanom, és bocsássanak meg nekem, hogy színházi példával élek, de ez inkább kamarai műfaj és nem nagyszínpadi műfaj, amit most csinálunk, hiszen miután mindannyiunknak erőteljesen szívégye ez az egész témakör, ennél fogva sokkal inkább a nagyszínpadra kerülve ez cirkusszá válna, és sok ember önmagát akarná megvalósítani, szemben azzal a fontos kérdéssel, amelyet itt megbeszélünk. Ezt mondom annak fényében is, hogy nagyon sok dicsérő szó hangzott el a mai napon, pontosan azért, mert érezzük, hogy ez a terület az átlagosnál is mind anyagilag, ahogy ezt államtitkár úr is elmondta, és mind mindenféle egyéb stratégiai szempontokat is figyelembe véve nagyobbakat lépett elő, mint más egyéb terület. Azt hiszem, ahogy alelnök úr is mondta, ez példaértékű, ez párját ritkítja, ahogy ez történik ma, a mai beszámoló alapján is megtudhattuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen az újbóli lehetőséget. Még két nagyon gyorsan hadd kérdezzek. A Rákóczi Szövetségnek matattam egy kicsit a dolgait. Nem feltétlenül a szövetség miatt, hanem elviekben is szeretném kérdezni, hogy közreműködés a Kőrösi Csoma Sándor-program lebonyolításában másfélmillió

forintért, ezt azért kifogásoltam korábban is, hogy amellet, hogy nagyon jó a Kőrösi Csoma Sándor-program, szerintem marha sokba kerül egyébként. Emellett miért kell még egy másik szervezetet megbízni másfélmillió forintért, hogy ebben részt vegyen, ezt szeretném megkérdezni.

Illetve a másik. Azzal együtt is, hogy tényleg nagyon köszönöm a kedves fogadtatást és tájékoztatást a múlt héten a BGA-nál, egy dolgot segítsen nekem megérteni vagy feloldani, vezérigazgató úr, ezt konkrétan öntől kérdezem. Ugye mint megtudtuk, hogy nagyon szigorú az irattározási és iktatási és egyéb szabályzat önöknél, ami nagyon jó és helyes, és megvan, hogy kinél mennyi ideig lehetnek kint iratok vagy azt mikorra kell visszavinni az irattárba. Az hogy van, illetve az úgy helyes-e és jó-e, hogy azért nem kaptam meg néhány iratot, amit kértem, konkrétan a KMKSZ-es pályázat beszámolóját, mondván, hogy az helyszíni ellenőrzésen van. Tehát ezek szerint akkor ebből az irattárból kiemelhetőek és elvihetőek-e iratok, adott esetben folyamatban lévő ügyeknél, vagy itt valami ellentmondás van, vagy csak én érzem azt? Egész egyszerűen iratot kértem, amit azért nem kaptam meg, mondván, hogy az helyszíni ellenőrzésen van. Akkor ezek szerint az eredeti beszámolókat viszik magukkal? Ezt egy kicsit furcsának találom azért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más jelentkezőt nem látok. Engedjenek meg mint bizottsági elnöknek két-három nagyon rövid mondatot.

Én magam is köszönöm szépen a beszámolót, illetve a 2015. évben végzett munkájukat. Tulajdonképpen az ellenzék is sok mindent dicsérettel illetett. Ebből is levonva azt a következtetést, meg amit látunk, Szászfalvi László alelnök úrhoz csatlakozva azt tudom mondani, hogy a nemzetépítésben tulajdonképpen egy kegyelmi időszak van. Tehát különösen a 2010 előtti időszakhoz képest most egyébként mind összegében, mind témáiban olyan széles spektrumú ez a támogatás, kezdve az oktatási-nevelési támogatástól a kiemelt jelentőségű intézményekig, gondolok itt tényleg a stratégiai jelentőségű felsőoktatási intézményekre a határon túl, civil szervezetek, hallgatói díjak, amikről azért érdemes még egy rövid mondatot majd ejteni.

Tehát olyan széles a spektrum, és olyan az összeg, ami hál' istennek egyre emelkedik, hogy valóban azt kell mondjuk, hogy a nemzetpolitikai célokat a Bethlen Gábor Alapkezelő mint eszköz jól valósítja meg, és valóban egy kegyelmi időszakban vagyunk.

Az ellenzéki megjegyzésekre a nevelési-oktatási támogatással kapcsolatban szeretném ráerősíteni, hogy az egész egyszerűen nem igaz, hogy nem történik semmi, hiszen nem olyan régen, ebben az esztendőben fogadtuk el a 2017. évi költségvetést, ahol nagy örömünkre sikerül visszaemelni az eredeti szintre ennek a támogatását, a 22 400 forintra.

Tehát az, hogy nem történik semmi, legalábbis az összegét nem jelenti, az egy más kérdés, hogy ennek az eljuttatása, a pályázata szolgálja-e ezt a célt. Erre államtitkár úr szinte minden meghallgatásán, tájékoztatásán kitér, hogy ezen az ügyön dolgoznak és foglalkoztatja őket ez a probléma. Itt azért sikerült visszaemelni az eredeti célra.

Államtitkár úr még a tájékoztatójában megjegyezte a hallgatói támogatás ügyében, hogy méltánytalan, ami körülbelül 9 eurót, 2800 forintot jelent, tegnapi napon is beszéltünk erről. Valóban méltánytalanul alacsony ez az összeg. Azt azért nem szeretném, ha így nevemhez kapcsolódna az az ötlet, hogy ezt inkább szüntessük meg, de az is lehet egy megoldás. Az biztos, hogy ezt így nem szabad hagyni, ezt legalább minimálisan a tízszeresére kell emelni, igaz akkor nem 2000 pályázóval számolhatunk, hanem esetleg tízezres nagyságrenddel, de ez a 2800 forintnál,

valóban - ahogy a vezérigazgató úr mondta, hogy milyen banki költségek vannak - vélhetően többbe kerül a leves, mint a hús.

Egy rövid gondolatot engedjenek meg még a csíkszeredai futballakadémia támogatásával kapcsolatban. Azt gondolom, hogy 2016-ban a legnagyobb nemzetpolitikai jellegű esemény nem a szórvány napja volt, vagy a nemzeti összetartozás napja, minden tisztelet megérdemlően, de Márton Áron újratemetése sem, hanem a futball Európa-bajnokság volt. Ezek a sport világból érkező apró sikerek hoztak azokban a napokban, hetekben Csíkszeredától Dunaszerdahelyig olyan hangulatot a magyarság körében, ami valóban nemzetpolitikai jelentőségű volt. Én nem tartom tehát bajnak azt, ha egyébként egy népszerűbbé váló sportágat, a csíkszeredai akadémiát támogatjuk. Jobb körülmények között magyar gyerekek magyar közösségekben sportolhatnak. Tehát a sportnak is kiemelt szerepe van a nemzeti összetartozásban.

Köszönöm szépen a türelmüket, hogy ezt elmondhattam. Az előterjesztőknek adom meg a szót. Államtitkár úr!

Potápi Árpád János válasza

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a kérdéseket. Ez megint rávilágított arra, hogy lehet, mindjárt kérdésekkel kellett volna kezdeni és akkor rövidíteni tudtunk volna a bizottsági ülés menetén. Köszönöm szépen az elismerő szavakat és a kritikákat is. Szeretném elmondani, hogy higgyék el, a kritikus megjegyzéseket próbáljuk beépíteni a munkánkba, az előzőekben is így dolgoztunk. Amit tudunk, beépítünk, amit nem tudunk elfogadni vagy beépíteni, azokat nem, de egyébként az elmúlt években több dolog visszaköszönt a képviselői észrevételekből. Úgyhogy ebből a szempontból is köszönöm.

Lehet, hogy kicsit visszafelé haladnék a válaszoknál és elnök úrtól indítanám. Valóban a felsőoktatási tanulóknak ez a támogatása tényleg olyan minimális összeg, hogy lehet, el kellene felejtünk és másik támogatásba beépíteni. Ezen fogunk gondolkodni és megteesszük. Nem tartom valószínűnek, hogy ezt a tízszeresére vagy százszorosára tudjuk emelni, hanem inkább egy másik támogatásba vagy pályázatba, vagy - mit tudom én - ösztöndíjba fogjuk beépíteni.

Sneider alelnök úr mondta a gyermeküdültetést, illetve többeknél visszaköszönt ez a téma. Nagyon-nagyon fontos dologról van szó. Mi is azt látjuk, hogy jó lenne sokkal több gyermeket bevonni ebbe. Egyébként szerintem ez Magyarországon sem megoldott. A mai oktatási rendszerünknek egyik alapvető hibája, hogy a gyerekekkel nem tudunk mit kezdeni a szünetekben. A szülők rémálma a közelgő nyári szünet, és ha a szülők szavazhatnának, a nyári szünetet három hétre csökkentenék, ha a gyerekek szavazhatnának, ők egész évre megszavaznák. De az, hogy nyáron nem tudunk mit kezdeni a gyerekekkel, ez óriási probléma. Nem sorolom, hogy miért van, gyakorló szülők közül mindenki tudja, miről van szó. Átfogó programot kellene kidolgozni arra, hogy a gyerekeket üdültetni tudjuk, az itthoniakat is. Nyilván nemzetpolitikai célja van a gyermeküdültetésnek akkor, ha a határon túli gyerekekről beszélünk. Ez néhány éve indult meg ilyen szervezett keretek között, a létszámot folyamatosan emeljük, de valóban csekély ez a szám, viszont szép eredményeket értünk el. Növelni kell, teljesen egyetérték.

Egyre jobban be kellene vonni egyébként az önkormányzatokat is, hiszen önkormányzati nyaralók sorával találkozunk mindenhol és ezeket még jobban ki lehetne használni. Úgyhogy majd az önkormányzatok segítségével is próbáljuk ebbe bevonni. Egyébként a gyermeküdültetés nem hozzánk tartozik, ezeket csak megtámogatjuk. Tehát a BGA-n keresztül folyik a támogatás, az utazás, de igazából

mi csak a forrásokat biztosítjuk, illetve kapjuk a forrást és adjuk tovább azoknak, akik ott nyaralnak.

Szeretném azt is elmondani, hogy az elhangzottakon kívül körülbelül 2000 kárpátaljai és nem kárpátaljai ukrán gyermeket is táboroztattunk, nemcsak a Balatonparton, hanem, ha jól tudom, a Velencei-tó partján is. Több ilyen megnyitóra vagy zárásra hívtak meg engem. Én magam nem voltam ott, de Grezsa István kormánybiztos, illetve Szilágyi Péter helyettes államtitkár és mások, Soltész Miklós s a többi, voltak ilyen táborokban. Fontosnak tartom azt is, hogy nem magyar gyerekeket, hanem például akár Erdélyből román gyerekeket is hívjuk el. Nem mindegy, hogy a többségi társadalom minket hogyan szemlél.

Hasonló ilyen, amiről nem beszéltünk, de meg lehetne valahol keresni, ezt majd Szávay képviselő úr meg fogja tenni és felhívja a figyelmemet rá, például a magyar nyelv oktatásának kérdése. Szerintem Kárpátalján jelentősen léptünk egyet előre ezen a területen. Jó lenne, ha hasonló programokat például Erdélyben is el tudnánk indítani románok számára, vagy Szlovákiában a kétnyelvű mozgalom szépen halad előre, mint civil mozgalom. Ez egyébként valamennyire az MKP-ba is épül be, illetve támogatja a háttérből az MKP-t. Jó lenne, ha ott is, legalábbis a vegyes lakosságú területeken magyarnyelv-tanító mozgalmat indítanánk. Nem rossz az a szlovákoknak sem, annál is inkább, mert a munkalehetőségeiket jelentősen javítaná, mondjuk, vagy az elhelyezkedési lehetőségeiket Magyarországon.

Valóban így van, alelnök úr, hogy történelmi jelentőségű az a nemzetpolitika, amit nemcsak mi, hanem egyáltalán a kormány, az Országgyűlés, Magyarország tesz ezekben az években. Jó látni azt, hogy nem azért panaszkodnak a határon túli magyar szervezetek és a magyar Országgyűlés pártjai, hogy egyre kevesebb a forrás és megint úgy teltek el évek, hogy kevesebb forrást adunk, kevesebb szervezetet, egyházat stb. támogatunk. A részletekben lehet kritizálni, de azt nem, hogy egyébként a lehetőségeink bővülnek. Ez egy pozitív dolog. Látni kell, hogy bárhova megyünk a határon túl, szinte nem találunk olyan oktatási, kulturális és egyéb intézményt, amelyet ne támogatott volna a magyar kormány és ezen keresztül nyilván Magyarország valamilyen módon. Ezek lehetnek akár oktatási, kulturális, szociális, egyre inkább egyébként egészségügyi intézmények is, ahol valamilyen módon megjelenünk és biztosítjuk számukra a támogatást. Egyébként sok olyan terület van és községek, szervezetek, akik semmilyen más támogatásra nem számíthatnak, csak a magyar kormány támogatására.

Én magam is látom azt, hogy többször van az, hogy több magyar államtitkárság, háttérintézmény, egyebek támogatnak egy célt. Ennek több oka van. Egyrészt, mert nem tudnának kijönni csak egy támogatásból, nem tudnák megvalósítani a programjukat, vagy fenntartani az intézményt, másrészt pedig azt is látni kell, hogy sokszor mi magunk sem tudunk arról, hogy még honnan kapnak támogatásokat. Ezt valóban jobban lehetne koordinálni, de a legtöbbször egyébként az van, hogy ha például van egy templomfelújítás, az EMMI-től kapnak, mondok valamit, ötmillió forintot - a borszéki templomról van szó például -, nagyon örülnek neki, nyilván nem utasítják vissza, megköszönik, de nem tudják befejezni azt a célt, amit elkezdtek, és ha jól tudom, mi ehhez még hétmillió forintot tettünk hozzá, hogy egyébként a templom külső-belső helyreállítását, ami egyébként már a második ütem volt, be tudják fejezni.

Tehát több ilyen van. Lehet, hogy nem szerencsés, de mint ahogy azt is tudjuk, hogy a nemzetpolitikai célokra az összegek sem mind nálunk vannak, hanem többi minisztériumban is, erről lehet vitatkozni, hogy ez jó gyakorlat vagy nem jó gyakorlat, de mi sokszor kiegészítjük ezeket a támogatásokat. A kiegészítés egyébként sokszor nagyobb, mint a nem kiegészítés.

Kiss László képviselő úr hozzászólásának az elejét a lisszaboni szerződés elfogadásához tudom hasonlítani, amikor mi magunk itt, az Országgyűlésben, senki sem értette, hogy miről van szó, mert tízezer oldalas volt és angol nyelvű, és nem is fordították le, mert úgyse olvasta volna el magyarul se senki, úgyhogy úgy döntöttünk erről. Tehát ezt mi sem értettük teljes... (*Kiss László: A latin nyelv használatát méltattam.*) Igen. De aztán a magyarázból rájöttünk.

A szaknyelv egységesítése, a szakképzés. A szakképzés nagyon-nagyon fontos dolog. Hadd ne menjek ebbe bele. Ön sokkal jobban tudja ezeket a dolgokat, meg szakmailag is sokkal képzettebb, mint én. Idén is folytattuk tovább, jövőre is tervezzük folytatni tovább ezt a tematikus évet vagy inkább azt mondom, hogy programot. Jó eredményeink vannak, nagyon fontos az, hogy a gyerekeknek olyan szakmát adjunk a kezükbe, amivel el tudnak helyezkedni. Kicsit a szakképzési programunkon fogunk változtatni, jobban előtérbe helyezzük a gyerekek versenyre való felkészítését. Azért például hogy a Szakma Sztár vetélkedőn itt, Magyarországon helytálljanak. Ott vannak már, meg hoznak munkákat is, meg bedolgoznak és a többi, de messze nem érik el azt a színvonalat, amit a magyarországi gyerekek már tudnak, és ezt akarjuk felemelni. Másrészt pedig nem akarjuk ennyire szétszórni a támogatásokat, hanem szeretnénk jobban ráirányítani egy-egy intézményre. Többet érünk azzal, hogy adott esetben, mondjuk, egy intézménynek adunk 50 millió forintot, és a következő évben egy másiknak adunk 50 millió forintot, és így sokkal korszerűbbek lesznek.

Látni kell azt, hogy az oktatási rendszert úgy kell fejlesztenünk, nemcsak szakképzést, hanem mindent, hogy az vonzóvá váljon a gyerekek számára, azok számára is esetleg, akik csak fele- vagy negyedrészen vagy egyáltalán nem magyar gyerekek, és bevonzani őket a szakképzésbe, egyáltalán a magyar oktatási rendszerbe, mert jobb tanárok vannak ott, sokkal jobb feltételek között tanulhatnak, sokkal nagyobb lehetőségeik lesznek a későbbiekben, ha a magyar intézményrendszerben tanulnak. Ez a célunk.

A „magyar kultúráért és oktatásért” pályázatnál tudtunk valamit megvalósítani abból a tervből, amit többen önök is hiányoltak. Ez a tárgyalt évben 800 millió forint volt, az idei évben pedig már egymilliárd forint. De a 600 milliót hagytuk központba, és 400 lett az, amiről már a különböző régiókban tudtak döntést hozni.

Erről vitatkozhatunk, hogy mi a jobb, hogy a parlament tárgyalja ezt a kérdést vagy bizottságon belül. Higgyék el, hogy nekem magamnak is lehet, hogy jobb lett volna statisztikámat javítani a parlamentben, és több hozzászólást megtenni, meg szélesebb a nyilvánosság is. Mi örömmel tettük volna ezt is meg, de azt is látni kell, hogy a bizottság rangját emeli az, hogy egy kérdést, mondjuk, bizottsági kereteken belül tud tárgyalni, és a parlament pedig ezt fogadja el. Itt az alapelv változott meg az előző ciklusokhoz képest. Tehát a bizottság kiemelt feladatrendszerrel kapott meg. Hogy ez most jó-e vagy nem, lehet, hogy a következő ciklusban visszalépünk oda, nem tudom. De perpillanat így van, úgyhogy ez nem ránk van bízva. Azt gondolom, hogy ennek ellenére jó, hogy beszélgetünk ezekről a dolgokról.

Kicsit a beszámolók egyébként olyanok, mint egyes tabletták, tehát már az esemény után vagyunk, beszélhetünk róla, de a '15-ös év ettől még nem fog megváltozni. Tehát a '15-ös évről beszélünk. Az önkormányzatoknál is van egy sor ilyen dolog, hogy el kell fogadnunk, meg kell vitatnunk, csak, mondjuk, megvitatni egy elmúlt időszakot sok értelme nincsen, de nem ez az egyetlen értelmetlen dolog az életben. Előremutató dolgokat várunk.

Az oktatási-nevelési támogatások átdolgozása. Írásban is kérnék akkor erre vonatkozó véleményeket, ki hogy látja, hogyan lehet megváltoztatni. 22 400-ra vissza fogjuk emelni, megvan erre az összeg. Kicsit talán én is a gátja voltam annak, hogy ezt

visszaemeljük. Lehet, hogy már előbb is meg lehetett volna tenni, ha mondjuk, egy-egy nagy beruházást elhagytunk volna. Mit tudom én, Szamosújváron nem csináljuk meg az oktatási központot, tehát általános iskola és líceum, abból az összegből vissza tudtuk volna emelni. De én sokkal hatékonyabbnak tartom azt, hogy Szamosújváron közel ötszáz gyerekekkel beindítottuk az idén ezt a szórványközpontot, mint azt, hogy most gyerekenként néhány ezer forinttal megemeljük.

Látni kell azt, ezt már többször kimondtuk, éppen ma nem mondtuk ki, hogy ez egy szociális támogatássá, azt nem mondom, hogy silányult vagy degradálódott, mert sokaknak viszont ez nagyon kell. Most gondoljuk el, ahol van két-három gyerek, elindul az iskolába. Magyarországon sem könnyű, még akkor is, ha ingyen esznek, ingyen kapják a tankönyvet, satöbbi, azért, ha a szülők kapnak egyszerre 60 ezer forintot, egy háromgyermekes család, úgy, hogy a cipő kerül tízezer forintba, meg a tesiccucc, meg sorolhatnánk tovább, ezért mindenkinek jól jön ez. Attól függetlenül, hogy ki mennyit keres. Főleg ott, ahol egyébként meg tényleg rá vannak szorulva. De más ez az összeg, mondjuk, egy Szlovéniában, és más Kárpátalján. De azért látnunk kell, hogy ez egy szociális támogatás, amit a magyar gyerekek kapnak meg.

Azt is tudom, hogy nemcsak magyar gyerekek kapják meg, mert jönnek a visszajelzések. Vagy olyanok is megkapják, akik nem magyar iskolába járnak, de hétvégi foglalkozásokra járnak. És akkor elkezd a hétvégi foglalkozást, jár egy-két, mit tudom én, hány alkalommal, aztán ott fogja hagyni. Ezek benne vannak, de ezek nem akkora százalékot tesznek ki, hogy ezt mi innen ezen a rendszeren belül kezelni tudjuk. Nem tudjuk kezelni. Tehát akár erre vonatkozó észrevételeket is várunk. Hatékonyabbá kellene tenni. Más a tömbben ez a támogatás, és más a szórványban. Ha tömbben nem adnánk egy fillért sem, akkor is magyar iskolába menne, mert magyar iskola van, mert nincs más. A szórványban nyilván ennek van egy ösztönző ereje. Bár hozzáteszem, a tömbben is el lehet fogyni. Egy emberöltő alatt nézzék meg, hogy a svábokból mik lettek. A svábok nagyrészt magyarok ma már. Akárhogy ragozzuk, tudom, hogy van többes identitás. A svábság '45 és '60 között, 15-20 év alatt magyarrá vált nyelvében. Meg lehet csinálni ezt másutt is, Felvidék azért egy ékes példa erre, hogy színmagyar községekben a gyerekek több mint a fele a szlovák iskolába jár, mert van egy szlovák iskola, és akkor oda adják be a szülők. És az igazgatónőtől kezdve az összes tanár meg a gyerekeknek is a 80 százaléka egyébként magyar, de egymással szlovákul beszélgetnek. Tehát vannak ilyen tendenciák. Nem tudom, hogy lehetne ezt jobban megcsinálni. Nekem volt két-három javaslatom, de nem tudtam átvinni semmilyen fórumon.

A másfélmillió forint a Rákóczi Szövetség számára. A KCSP-ek kanadai vízumát rajtuk keresztül tudtuk gyorsan, egy nap alatt elintéztetni. Hogy ez pontosan hogy volt, meg nem mondom, de nagyon hirtelen kellett, mert vízumgondjaik voltak és már ott voltak kinn a helyükön. Valahogy a Rákóczi Szövetségen keresztül tudtuk megtenni.

Egyedi támogatások, pályázatok. Látni kell azt, hogy az itt tárgyalt összegeknél egy nagyon jelentős rész valóban az egyedi támogatásokra vonatkozik, ami egyrészt pályázati, másrészt pedig egy valódi egyedi támogatás. A kormány tárgyal egy-egy kérvényt, beadványt, egyebet és mi feladatként kapjuk meg, hogy ezt bonyolítsuk le, közvetítsük ki határon túlra, támogassuk ezt a célt. A Bethlen Gábor Alapon keresztül tudjuk megvalósítani ezt a célt. Hogy ez jó, vagy nem, a kormány így működik. Tehát a következő évben, 2017-ben ezeknek a döntő része már be van építve a költségvetésünkbe. Ezt a határon túli magyar intézmények, szervezetek is tudják és nyilván így most már sokkal megjeleníthetőbb lesz ez. Így nem az van, ami a mi munkánkat is nehezíti egyébként, hogy a kormány - mit tudom én, hogy beszéljek róla úgy, hogy egyiket se emeljem ki -, mondhatnám, ha lenne ilyen, a burgenlandi

magyar református egyház működési és fejlesztési költségeire kér egymilliárd forintot. A kormány ezt megvitatja, megnézi az előterjesztést és kétórás vita után elfogadja. Utána feladatként kapjuk meg, hogy pörgessük le. Átjön hozzánk, nyilván a szakmai háttérrel hozzátesszük, utána a pénzügyi lebonyolítás a mi feladatunk. Ezeknek nagy része beépült a költségvetésbe. Szerintem is jobban átlátható lesz és a kormány munkáját is segíteni fogja ez, hogy már itt van. Úgy tudom, hogy azok az RKI-k, amelyek a működést támogatták, mind bekerültek. Itt nemcsak működésről, hanem fejlesztésekről is van szó. A fejlesztésre még marad ilyen lehetőség, de szerintem szerényebb lesz, mint amilyen az eddigi években volt, amikor meghatározzuk azt, hogy - mit tudom én - például 20 milliárd forint a költségvetésünk és ez növekedett 27 milliárdra. Tehát ilyen kiugró eltérések szerintem '17-től már nem lesznek.

Hogy kaotikus-e ez a rendszer, nem tudom. Benne dolgozom most már két éve és nem tudom, hány hónapja, talán három. Már nem kaotikus számomra, próbálok megtalálni a helyemet. Külső szemlélőnek lehet, hogy kissé az. Egyre inkább azt látom, hogy az államtitkárságok is hasonlóan működnek, mint egy önkormányzat, csak mások a kérvényezők és másfelé mennek a pénzek, de tényleg szerteágazó, főleg egy nemzetpolitikai államtitkárságnál, amely a szociális szférától az oktatásig, akár az egyházak támogatásáig mindennel foglalkozik. De ha, mondjuk, felsoroljuk a támogatandó célokat, akkor szerintem ez nem kaotikus. Lehet ebben rendszert látni, szerintem ez erős megfogalmazás volt erre.

HMDK-MESZ. Nyílt titok vagy nem titok, hogy Jankovics Róbert képviselőjelöltet, illetve most már képviselőt támogattuk. Több oka volt ennek. Eddig is sokkal jobb kapcsolatot ápoltunk a HMDK-val, mint a MESZ-szel, másrészt pedig az előző képviselő, Juhász Sándor úr szocialista volt, a BÁT tagja is volt és a szocialista kormányt is támogatta. Azért az látható volt, hogy az elmúlt időszakban a két ország kapcsolatrendszere milyen gyorsan és előremutatónan fejlődött. Ezen szeretnénk változtatni. Nekünk nem mindegy, hogy a déli határaink mentén milyen kormánykoalíció alakult. Örülünk annak, hogy a HDZ megnyerte a választásokat, kormányt tudtak alakítani. Reméljük, hogy kitartanak és kiviszik ezt a ciklust. A mi képviselőnk, illetve a HMDK képviselője is ezt a kormányt fogja támogatni, és azt gondolom, hogy a magyar érdekek még inkább megjelenhetnek a horvát parlamentben, illetve a kormány döntésében. Azt is remélem, hogy látványosan fog a két ország és a két kormány közeledni egymáshoz. Köztársasági elnöki szinten egyébként ez az elmúlt időszakban is már így volt, de a kormányoknál nem. Remélem azt, hogy a két pártnak, szervezetnek az elkülönülése és szembenállása is oldódni fog. Erre egyébként Jankovics úr ígéretet is tett. Ő nemcsak a HMDK-s magyarok képviselője akar lenni, hanem mindenkinek, MESZ-eseknek és másoknak is. A két szervezetet próbálja, azt nem mondom, hogy integrálni, de akár még integrálni is és közelíteni egymáshoz.

Hatvankilenc nemzeti jelentőségű intézmény van per pillanat. Lehet, hogy ez fog változni. Általában nőni szokott a száma ezen intézményeknek, de szokott kiesni is néhány. Sok nem esett még ki, de egyet tudunk, amely kiesett. Újvidéken valamelyik intézmény, meg nem mondom, hogy melyik. De nem azért, mert mi kidobtuk, hanem mert egyszerűen a tevékenysége olyan volt, meg nem is igényelte, és ezért már nincs benne. Várjuk egyébként a javaslatokat, hogy esetleg kit emeljünk be ezeknek a sorába. Elég erős kritériumok vannak. Minden évben szoktunk újabbakat bevonni ebbe.

Elhangzott, hogy a támogatáspolitikában ott van a pártpolitika. Hát, mindenben ott van a pártpolitika. Természetesen a kormánykoalíciót is két párt szövetsége hozta létre, ezt nem is vonjuk kétségbe, az Országgyűlés is egy politikai

szerv. Nyilván a pénzosztásban ilyen mértékig ez benne van. De azért azt gondolom, hogy nemcsak szűken vagy pártpolitikai alapon kapták meg a pénzeket a különböző szervezetek, mert nem tudnám felsorolni, de egyikünk sem szerintem, hogy hány szervezet és hogyan kapta a támogatást. Nyilván sok szervezetnél meg abszolút nem is látjuk, hogy esetleg kikhez kötődnek. Az egyházi támogatásokról nem is beszélve. Megmondom őszintén, némely esetben én sem adnék támogatást annak a szervezetnek különböző okok miatt, de mindig, amikor az ember a személyes véleményét leveszi, próbál szétnézni és mégiscsak úgy dönt.

Márton Áron újratemetéséről nem sokat beszéltünk, meg ezekről a dolgokról. Nyilván, hogy az a 80 millió forint is, amit az Országgyűlés erre különített el, rajtunk keresztül ment, és azt nem mondom, hogy sikeres évet zártunk, mert még nem zárult le ez az emlékév, de úgy gondolom, felemelő volt mindannyiunk számára akár legyünk katolikusok, reformátusok vagy bármilyen felekezethez tartozóak.

Mit akartam még mondani? *(A jegyzeteiben lapoz.)* Az erdélyi művészeti központ most jövőre vonatkozóan százmillió forinttal kezdi el a működését Sepsiszentgyörgyön.

A Magyarság Háza intézmény - emelkedik a látogatók létszáma. Épp a múltkor nézettem ennek utána. Most már szerintem meghaladta az 50 ezer főt azok száma, akik odalátogattak, és a tendencia eléggé emelkedő. Én is mindig kérem az adatokat, és odafigyelünk arra, hogy sokkal jobban promótálják magukat. Ha a képviselő úr gondolja, át fogom küldeni ezt az e-mailt, ott lehet látni, hogy hogyan növekedik a létszám. Én nem vagyok ezzel elégedett még így sem. Sokkal inkább nyitni kellene vagy jobban elérni a magyar iskolásokat, határon túliakat, magyarországiakat, jobban bekapcsolni a vérkeringésbe, de dolgoznak rajta. Nagyon jó programjaik vannak viszont, azok tényleg jók, látogattak, de a kiállítást szerintem is több embernek kellett volna már megnéznie, de hál' istennek nem az van, hogy csökken a létszámuk, hanem eléggé szépen emelkedik, folyamatosan emelkedik.

Szász Pál ösztöndíj. Megnézzük, hogy miért csak egy kárpátaljai van, sokkal több kellene abba a világba, én is elfogadom ezt.

A szaknyelv egységesítésére visszatérve, Kiss László képviselő úrhoz, foglalkoznak ezzel a kollégák, illetve a pedagógusszövetségek, hogy milyen eredményre jutottak vagy hol tartanak ebbe, azt nem tudom, én kérem, hogy keresse meg Milován Orsolya főosztályvezető asszonyt vagy akár neki is szólok én, hogy a képviselő urat keresse meg, aztán konkrét tájékoztatást tud ebben nyújtani, hogy most hol tartanak a feladat végrehajtásában.

Körülbelül ennyit szerettem volna mondani. Szerintem mindenre nem válaszoltam, mert felét nem is találom meg a kérdéseknek, azt, ahova felírtam, de megkérném vezérigazgató urat, hogy ő is válaszoljon a feltett kérdésekre.

Dr. Lélfai Koppány válasza

DR. LÉLFAI KOPPÁNY vezérigazgató (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.): Köszönöm szépen. Esetleg, ha valamit majd még egyszer megválaszolnék, akkor azt nézzék el nekem.

Szávay képviselő úr említette a honlapot. Igaz én pár évvel ezelőtt valóban azt mondtam, hogy nincsen semmi titkolnivalója a Bethlen Gábor Alapnak, illetve az Alapkezelőnek, ezt továbbra is fenntartom. Hogy a honlapon történő kereshetőség nem a legideálisabb, azt a kritikát ismerjük és el is fogadom. Éppen most tettem egy javaslatot államtitkár úr felé, ami tartalmazza az informatikai fejlesztési igényeket az elkövetkező évekre. Amennyiben ez elfogadásra kerül, bízunk benne, hogy az anyagi feltételek is lehetővé teszik ezt, akkor mindenképpen kiemelt helyen fog szerepelni, és ha a jövő évben esetleg újra felmerülne ez a kérdés, akkor az már valóban az én

felelősségem lenne, ha ez nem oldódik meg. De az a célunk, továbbra is szeretném leszögezni, hogy minden támogatási ügy könnyedén kereshető legyen. Köszönöm szépen ezt a 15-16 órás munkát, amit ráfordítottak, de úgy látom a felkészültségből, hogy ez mindenképpen megérte, de ezen igyekszünk majd rövidíteni és egyszerűsíteni.

A 22 milliárd forintos kiadási előirányzatról mint nagyságrendről, azért elég jelentékeny összeg. Tehát korábban elhangzott 4-5 százalék –nem a mai bizottsági ülésen, a korábbiakban, hogy összesen 4-5 százalékos nagyságrendet helyezünk ki pályázatok útján. Ez abszolút nem helytálló, mert nem veszi figyelembe az oktatási-nevelési támogatást, valamint nem veszi figyelembe azokat a támogatásokat, amiket évről évre növekvő kerettel a nagy nyilvánosság számára a kollégium döntés-előkészítő rendszerében hirdetünk meg.

Az, hogy a fennmaradó részt pedig egyedi ügykezeléssel oldjuk meg, ez semmiképpen nem az átláthatóság ellenében hat, hiszen ahogy államtitkár úr is elmondta, gyakorlatilag kötött pályán mozgunk, egyedi kormányzati döntések végrehajtásában kell jeleskednünk. Másrészt olyan általunk ismert, meg mindenki számára, aki nemzetpolitikában dolgozik, ismert szervezeteknek az éves finanszírozását kell megoldanunk, amelyek adott esetben nem minősülnek nemzeti jelentőségű intézménynek valamilyen kritérium okán, de mégiscsak támogatásra érdemesek és hasznos tevékenységet folytatnak.

A Rákóczi Szövetség ügye. A Rákóczi Szövetség több részletben kapta meg ezt a támogatást. Ennek az az oka, hogy a kincstári lehívású finanszírozási rendszer azt teszi lehetővé, hogy ütemezetten, negyedéves gyakorisággal hívjunk le összegeket. Tehát, ha tudjuk, hogy egy adott szervezet részére ütemezhető a támogatás, akkor mi ezt becsatornázzuk. A Rákóczi Szövetség tevékenységét kiválóan ismerjük, fel tudunk készülni arra, hogy neki milyen finanszírozási igényei vannak, hiszen rálátunk az ő működésére, több évre visszatekintő együttműködés van a két szervezet között, ezért van lehetőségünk arra, hogy ha adott esetben egy kormányzati döntés folyamatban van, vagy ha ismerjük már az előterjesztés feltételeit, ismerjük a Rákóczi Szövetség működését, akkor viszonylag rövid időn belül ki tudjuk helyezni ezt a kérdéses forrást. Úgyhogy ennek a rendkívüli gyorsaságnak ez az oka. Tehát ez nagyban egyszerűsíti a munkát.

Azt szeretném még mondani, hogy a támogatások 93 százaléka körülbelül határon túlra irányul. Minden olyan esetben, ahol határon belüli támogatásról beszélünk, legyenek ilyenek például a testvértelepülések, vagy legyenek magyarországi szervezetek, minden esetben biztosítani kell a nemzetpolitikai megfelelőséget. Tehát minden esetben kiemelten vizsgáljuk azt, hogy a Bethlen Gábor Alap céljaival egyezik-e az adott támogatás. Itt dr. Bakó Károlyné könyvesboltja esetére szeretnék visszakanyarodni, ahol is az érintett hölgy igen komoly támogatást nyújt a Magyarság Háza programjaihoz, és nemzetpolitikai szempontból igenis értékelhető az a tevékenység, amit ő folytat, legyen szó egy könyvesboltról is. Minden ilyen esetben, ebben az esetben is vizsgáljuk azt, hogy ez mennyiben konform nemzetpolitikai célokkal, stratégiákkal, jelen esetben is ez adott volt.

A KMKSZ esetén az Egán Ede-terv finanszírozására biztosított 50 millió forint. Itt, képviselő úr, egyrésztől köszönöm szépen a dicséretet, igyekszünk minden képviselő munkájához megfelelő segítséget nyújtani. Csütörtökön jött a kérés a képviselő úrtól, hogy szeretne betekinteni bizonyos ügyekbe, ezt a pénteki napon sikerült abszolválunk. Sajnos a KMKSZ adott dossziéja nem áll rendelkezésre, de amint minden ilyen esetben, tehát, amint mondtam, nem áll érdekünkben semmiféle titkolózás, ezért adott támogatási ügy lezárása, jelen esetben egy ellenőrzés lefolytatását követően minden ezzel kapcsolatos információt rendelkezésre fogunk

bocsátani. Hogy a belső ellenőrzési tevékenység hogyan működik az Alapkezelőnél, azt szeretném mondani, hogy - és itt már Sneider Tamás képviselő úr kérdésére is kitérnék - van egyrészt egy elszámoláskezelési és monitoring osztály, aki egy folyamatba épített ellenőrzési tevékenységet lát el, valamint van belső ellenőrünk is, akinek épp a tevékenységét és a lehetőségét szeretném megerősíteni. Szintén egy javaslatot fogalmaztam meg államtitkár úr részére a szervezeti és működési szabályzat módosítására, a belső ellenőrzési osztály létrehozására, hiszen akkorára növekedett a szervezet, illetőleg ezek a feladatok, ami szükségessé teszi, hogy a biztonságos működés érdekében komolyan növeljük az ellenőrzés mértékét és hatékonyságát is.

Elhangzott, hogy 254 ellenőrzés meg 402 ellenőrzés, mi az oka ennek. A 254 ellenőrzés a helyszíni ellenőrzések száma, míg a 402 ügy pedig a támogatási ügyek száma, amiket ott ellenőriztek helyben. Tehát nincs ellentmondás, csak egy picit akkor így remélem, más megvilágításba helyezem. Tehát 254 ellenőrzés alkalmával 402 ügyet sikerült ellenőrizni.

Erzsébet-táborok és a Nemzeti Üdülési Alapítvány tevékenysége. Annyiban szeretném ezt kiegészíteni, hogy amíg a Nemzeti Üdülési Alapítvány végezte a gyerektáboroztatást, addig az alapítvány alapító okirata szerint nem volt lehetősége arra, hogy határon túli gyermekek utaztatását finanszírozza. Itt jöttünk mi be a képbe és ezt vállaltuk. A jövőben nem tudom hogyan fog kinézni, eléggé át fog alakulni az Erzsébet-program, különböző országon kívüli tényezők miatt, de a gyermeküdültetés biztos, hogy meg fog maradni.

Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány, azt hiszem, ez az alapítvány fogja végezni a jövőben. Természetesen keressük a kapcsolatot az új alapítvánnyal és megnézzük, hogyan tudunk segíteni ennek a tevékenységnek a minél szélesebb körben történő kiterjesztésében.

A Nemzetpolitikai Kutatóintézet kapcsán ez a beszámoló nem tartalmazott információt. Azért nem, mert a Nemzetpolitikai Kutatóintézet az alapkezelő egyik szervezeti egysége és ennél fogva nem emeltük ki ezt a tevékenységet, nyilván ennek komoly helyigénye is van. De aki a Nemzetpolitikai Kutatóintézet tevékenységével bővebben szeretne megismerkedni, annak rendelkezésére áll a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. 2015. évi beszámolója, amiben hosszú oldalakon keresztül soroljuk fel, hogy mivel foglalkoztak, milyen kutatásokat végeztek, milyen konferenciákat bonyolítottak a kollégák. Alapvetően tehát ez az oka annak, hogy a beszámolóból kimaradt. A beszámolót a felügyelőbizottság fogadja el, a felügyelőbizottság döntését követően pedig a tulajdonosi jogokat gyakorló, mellettem ülő államtitkár úr.

És még egy dolog van, a támogatások visszakövetelése. Amikor elkezdtük ezt a munkát öt évvel ezelőtt, eléggé mérsékelt volt a fegyelem, legalábbis ami az elszámolást, kezelést illeti. Erre kiemelt figyelmet fordítottunk. Emiatt nem kevés támadás érte egyébként az alapkezelőt, hogy túlbonyolítja, nagyon bürokratikus és különben is, miért nem lehet ezt az egészet egyszerűbben intézni. Mostanra eljutottunk oda, hogy éves szinten körülbelül ötmillió forint az, ami visszakövetelésre kerül. Azt gondolom, hogy az ilyen nagyságrend gyakorlatilag aprópénz, és örülünk neki, hogy ez a mérték. Egyébként minden olyan esetben, ahol probléma van a támogatattal, lehet ez akár egy haláleset, akár valamilyen rendkívüli esemény, ami miatt nem tud elszámolni vagy nem megfelelően működik, a kollégák segítőkészek, próbálják megoldani az ügyet, és ahol azt tapasztaljuk, hogy egyáltalán nincs lehetőség már a támogatattal történő együttműködésre, csak ezekben az esetekben követeljük vissza a már kihelyezett forrásokat.

Tehát azt gondolom, hogy ez egy nagyon alacsony és minimális értékarány ahhoz képest, hogy mekkora forrással is gazdálkodik a Bethlen Gábor Alap. Bízom benne, hogy ez a jövőben sem lesz másképp.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség): Engedje meg, elnök úr, hogy folytassam, mert egy rövid kérdésre az EMI kapcsán nem válaszoltam. Az EMI-tábort támogatjuk most utólag 5 millió forinttal, mert nem tudták a finanszírozását teljesen megoldani. De arról nem tudok, hogy meg akarják venni a borzontit. Nem tudok erről, keressenek meg, ha nagyon tetszik Borzont, annál is inkább, mert egy jó darabig románul nem volt kiírva a település neve, csak annyi volt kiírva, hogy Borzont. Most már ki van írva románul is. Nem fogják elhinni, mi a neve! Borzont! (*Derűltség.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és vezérigazgató úrnak a választát. Egy villámkérdésre, reagálásra még lehetőséget kap Szávay képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, nem nagyon kívánok már kérdést feltenni. Van egy-két téma, ami elmaradt, államtitkár úr, de be fogom adni akkor írásban, az úgy rosszabb, mert jobban nyoma van, de nem baj, csináljuk úgy.

Egy-két dologra egy mondat erejéig hadd reagáljak! Többek között arra is, amit elnök úr, te mondtál. Azt mondtad, hogy az év nemzetpolitikai eseménye volt a foci EB. Akkor jó lenne, ha már ez ennyire fontos - és az államtitkár úr akkor talán elintézi végre pár év után -, hogy a külföldi magyarok magyarul is nézhessék a focimeccseket.

A csíkszeredai stadionról pedig még egy dolog. Azt el kellene döntenie, hogy azért adunk-e több száz millió forintot Csíkszeredában stadionra, hogy ott legyen egy színvonalas focicsapat, vagy azért, hogy Orbán Viktor kedvenc klubja utánpótlást tudjon onnan szerezni. Ezt azért mondom önöknek, mert a megnyitón Mészáros Lőrinc azt mondta, hogy a legjobbakat majd el fogja onnan hozni Felcsútra. Nem tudom, ez-e a cél ezzel kapcsolatban, nem vagyok benne biztos.

Jankovics képviselő úr már megemlékezésre került. Javasolnám elnök úr, mert ez nem került bele a bizottsági programba, így utólag kicsit kiegészítve a két héttel ezelőtt tárgyaltakat, felvetném azt, hogy szerintem jó és helyes lenne, ha Jankovics képviselő urat meghívnanánk a bizottság ülésére. A következő félév folyamán kellene, ha ez megoldható, vagy egy kicsit később, ha már belejárt a ügyekbe. Meg kellene nézni, hogy miként lehetne javítani valóban a horvátországi magyarság helyzetét, milyen munkát fog végezni. Szerintem ez jó lenne.

Egyetlen egy... (*Pillanatnyi szünetet tart.*) Na, jó, mindegy, ezen már nem ízetlenkedek. Annyit még elmondanék, mert államtitkár úr megemléktette a bizottságparlament kérdését. A bizottságunk, államtitkár úr, képviselőtársaim, a korábbi években is tárgyalta ugyanígy a Bethlen Gábor Alapot, majd utána tárgyaltuk a parlament előtt is. Tehát nem vagylagosságról van szó és nem arról, hogy valami helyett valami más lett, hanem arról, hogy a nyilvánosságnak egy szintje eltűnt ebből a történetből.

Ami pedig a kritikákat illeti, jó, hogy államtitkár úr megemléktette, mert azt elfelejtettem mondani, pedig azt hiszem, illendő lenne, hogy a magunk részéről nagyra értékeljük és látjuk, hogy államtitkár úr valóban hajlandó arra, hogy megfontolja, ha valami értékelhető ötlet vagy megjegyzés érkezik, és nem csak a kormánypártoktól. Ellentétben az előző ciklusban Répás Zsuzsával, akinél gyakorlatilag falra hányt borsó volt, teljesen mindegy volt, hogy mit mondtunk, tudtuk, hogy abból úgy sem lesz soha semmi, inkább a magunk szórakoztatására

jöttünk elő a javaslatainkkal. Örülök, hogy ez ügyben némi előrelépés van az ön államtitkársága alatt. Annál is inkább, mert motivál bennünket, hogy ha valamit felvetünk, akkor talán annak valami értelme is van, azon kívül, hogy elmondjuk a véleményünket arról, hogy mit és hogyan kellene csinálnunk. Úgyhogy ezért mindenképpen szeretném leszögezni, hogy ez látható és a részünkről is értékelt ez az igyekezet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Államtitkár úr, kíván-e reagálni. *(Potápi Árpád János: Nem.)* Nem. Nagyon szépen köszönöm...

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár (Miniszterelnökség): Bocsánat, szeretném megköszönni vezérigazgató úrnak és az igazgató asszonynak, illetve az igazgatóknak és minden BGA és nemzetpolitikai államtitkárságon dolgozónak, munkatársnak a munkáját.

Határozathozatal

ELNÖK: Mi is köszönjük szépen a munkájukat és a beszámolót is, amiről most szavaznunk kell. A határozati javaslatot a bizottsági ülés elején már kiosztottuk.

Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki a beszámoló elfogadását támogatja. Aki igen, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, 6 igen szavazat. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Három nem szavazat mellett a bizottság a Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámolót elfogadta. Köszönöm szépen még egyszer államtitkár úrnak, vezérigazgató úrnak és igazgató asszonynak a jelenlétét.

Egyebek

Egyebek napirendi pontra térnénk át. Tisztelt Bizottság! Hogy mindaz ne legyen falra hányt borsó, amit Szávay képviselő úr el szokott mondani, úgy tervezzük, hogy a következő bizottsági ülésünk két hét múlva B-héten hasonló időben kedden 10 órakor lesz, tehát október 18-án, kedden. Ma már azt látjuk biztosan, hogy két témát fogunk megtárgyalni. Egyrészt felvidéki helyzetértékelésre, tájékoztatóra hívtuk a Magyar Közösség Pártjának új elnökét, Menyhárt Józsefet, illetve Jankovics Róbertet a horvát Szábor új magyar képviselőjét. *(Kiss László: Minden kívánságod teljesül!)*

Ezért kezdtem azzal, hogy ne legyen falra hányt borsó, amit Szávay képviselő úr elmondott. Tehát minden kívánsága valóban így teljesüljön, hogy együtt tudunk gondolkodni ebben, és hogy ez egy érdekes új helyzet és kíváncsian, érdeklődéssel várjuk mindkét meghívott vendégünket.

Az ülés berekesztése

Van-e az egyebekben valakinek kérdése, megjegyzése? *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, ezt a napirendet is lezárom és magát a bizottsági ülést is. Köszönöm szépen a részvételüket és a munkájukat.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 09 perc.)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Horváth Éva Szilvia és dr. Lestár Éva